

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-114-08

Druk nr 951
Warszawa, 9 września 2008 r.

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**-o zmianie ustawy - Ordynacja
podatkowa oraz niektórych innych
ustaw** wraz z projektami aktów wykonawczych.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Finansów.

(-) Donald Tusk

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 14f po § 2 dodaje się § 2a w brzmieniu:

„§ 2a. Zwrot nienależnej opłaty następuje nie później niż w terminie 7 dni od dnia zakończenia postępowania w sprawie wydania interpretacji.”;

2) w art. 14g uchyla się § 2;

3) art. 14h otrzymuje brzmienie:

„Art. 14h. W sprawach dotyczących interpretacji indywidualnej stosuje się odpowiednio przepisy art. 120, art. 121 § 1, art. 125, art. 129, art. 130, art. 135 – 137, art. 140, art. 143, art. 165a, art. 169 § 1 – 2, art. 170 i art. 171 oraz przepisy rozdziału 5, 6, 10 i 23 działu IV.”;

4) w art. 33 uchyla się § 5;

5) art. 33d – 33g otrzymują brzmienie:

„Art. 33d. § 1. Zabezpieczenie wykonania decyzji, nakładającej obowiązek podlegający wykonaniu w trybie przepisów o postępowaniu egze-

kucyjnym w administracji, lub decyzji o zabezpieczeniu, o którym mowa w art. 33, następuje w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji albo w formie określonej w § 2.

§ 2. Zabezpieczenie wykonania decyzji następuje przez przyjęcie przez organ podatkowy, na wniosek strony, zabezpieczenia wykonania zobowiązania wynikającego z tej decyzji wraz z odsetkami za zwłokę, w formie:

- 1) gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej;
- 2) poręczenia banku;
- 3) weksla z poręczeniem wekslowym banku;
- 4) czeku potwierdzonego przez krajowy bank wystawcy czeku;
- 5) zastawu rejestrowego na prawach z papierów wartościowych emitowanych przez Skarb Państwa lub Narodowy Bank Polski – według ich wartości nominalnej;
- 6) uznania kwoty na rachunku depozytowym organu podatkowego;
- 7) pisemnego, nieodwołalnego upoważnienia organu podatkowego, potwierdzonego przez bank lub spółdzielczą kasę oszczędnościowo-kredytową, do wyłącznego dysponowania środkami pienię-

żnymi zgromadzonymi na rachunku lokaty terminowej.

§ 3. W razie złożenia wniosku o zabezpieczenie w formie określonej w § 2 zabezpieczenie w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, w zakresie objętym tym wnioskiem, może nastąpić po wydaniu postanowienia odmawiającego przyjęcia zabezpieczenia.

§ 4. Jeżeli wniosek o zabezpieczenie w formie określonej w § 2 złożono po ustanowieniu zabezpieczenia w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, uchyla się lub zmienia zakres zabezpieczenia ustanowionego w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, w zakresie przyjętego zabezpieczenia.

Art. 33e. § 1. Gwarantem może być:

- 1) osoba prawna mająca siedzibę na terytorium Wspólnoty Europejskiej lub terytorium państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i prowadząca na terytorium kraju działalność bankową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665, z późn. zm.³⁾);
- 2) oddział banku zagranicznego prowadzący na terytorium kraju działalność ban-

kową w rozumieniu przepisów ustawy
– Prawo bankowe;

- 3) osoba prawna mająca siedzibę na terytorium Wspólnoty Europejskiej lub terytorium państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i prowadząca na terytorium kraju działalność ubezpieczeniową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. Nr 124, poz. 1151, z późn. zm.⁴⁾);
- 4) główny oddział zakładu ubezpieczeń prowadzący na terytorium kraju działalność ubezpieczeniową w rozumieniu przepisów ustawy o działalności ubezpieczeniowej.

§ 2. Poręczycielem może być podmiot wymieniony w § 1 pkt 1 i 2.

Art. 33f. § 1. Strona może dowolnie wybrać formę lub formy zabezpieczenia, o których mowa w art. 33d § 2.

§ 2. W przypadku przyjęcia zabezpieczenia, o którym mowa w art. 33d § 2, strona może wystąpić o przedłużenie terminu przyjętego zabezpieczenia.

Art. 33g. W sprawie przyjęcia zabezpieczenia, o którym mowa w art. 33d § 2, wydaje się postanowienie, na które przysługuje zażalenie.”;

6) uchyla się art. 36;

7) art. 39 otrzymuje brzmienie:

„Art. 39. § 1. W toku postępowania podatkowego lub kontroli podatkowej, jeżeli zachodzi uzasadniona obawa niewykonania zobowiązania podatkowego, organ podatkowy wzywa stronę postępowania lub kontrolowanego do złożenia oświadczenia o:

1) nieruchomościach oraz prawach majątkowych, które mogą być przedmiotem hipoteki przymusowej,

2) rzeczach ruchomych oraz zbywalnych prawach majątkowych, które mogą być przedmiotem zastawu skarbowego.

§ 2. Strona lub kontrolowany mogą odmówić złożenia oświadczenia.

§ 3. Oświadczenie składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania. Odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania nie podlega niepodanie szacunkowej wartości rzeczy lub praw majątkowych albo podanie wartości nieodpowiadającej rzeczywistej wartości ujawnionych rzeczy lub praw.

§ 4. Organ podatkowy jest obowiązany uprzedzić osobę wezwaną o prawie odmowy złożenia tego oświadczenia oraz odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania.

§ 5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w celu zapewnienia jednolitości składanych oświadczeń określi, w drodze

rozporządzenia, wzór formularza oświadczenia, o którym mowa w § 1, uwzględniając:

- 1) dane identyfikujące osobę składającą oświadczenie,
- 2) rodzaj, miejsce położenia i powierzchnię nieruchomości, rodzaj prawa majątkowego, które może być przedmiotem hipoteki przymusowej, miejsce położenia rzeczy, w stosunku do której przysługuje prawo majątkowe, numer księgi wieczystej lub zbioru dokumentów i oznaczenie sądu właściwego do prowadzenia księgi wieczystej lub zbioru dokumentów, stan prawny nieruchomości wraz z ewentualnymi obciążeniami oraz szacunkową wartość nieruchomości lub praw,
- 3) rodzaj rzeczy ruchomych oraz zbywalnych praw majątkowych, które mogą być przedmiotem zastawu skarbowego, dane identyfikujące te rzeczy lub prawa, ich stan prawny wraz z ewentualnymi obciążeniami oraz szacunkową wartość rzeczy ruchomych lub praw.”;

8) art. 45 otrzymuje brzmienie:

„Art. 45. Spisu rzeczy ruchomych oraz zbywalnych praw majątkowych, które mogą być przedmiotem zastawu skarbowego, dokonuje organ podatkowy.”;

9) uchyla się art. 45a;

10) w art. 60:

a) po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. W przypadku polecenia przelewu z rachunku bankowego podatnika w banku lub instytucji kredytowej niemających siedziby lub oddziału w Rzeczypospolitej Polskiej za termin zapłaty podatku uważa się dzień obciążenia tego rachunku, jeżeli wpłacana kwota zostanie uznana na rachunku bankowym organu podatkowego w terminie 5 kolejnych dni roboczych. W razie przekroczenia tego terminu za termin zapłaty uważa się dzień uznania kwoty na rachunku bankowym organu podatkowego.”,

b) § 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„§ 2. Przepisy § 1 i 1a stosuje się również do wpłat dokonywanych przez płatnika lub inkasenta.

§ 3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw łączności i po zasięgnięciu opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego, może określić, w drodze rozporządzenia, wzór formularza wpłaty gotówkowej oraz polecenia przelewu na rachunek organu podatkowego, uwzględniając dane identyfikujące wpłacającego oraz tytuł wpłaty.”;

11) w art. 61 po § 1a dodaje się § 1b w brzmieniu:

„§ 1b. Zapłata podatków przez mikroprzedsiębiorców, w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.⁵⁾) może nastąpić również w gotówce.”;

12) po art. 61 dodaje się art. 61a w brzmieniu:

„Art. 61a. § 1. Rada gminy, rada powiatu oraz sejmik województwa mogą, w drodze uchwały, dopuścić zapłatę podatków, stanowiących dochody odpowiednio budżetu gminy, powiatu lub województwa, kartą płatniczą.

§ 2. W przypadku wymienionym w § 1 za termin dokonania zapłaty podatku uważa się dzień obciążenia rachunku bankowego podatnika, płatnika lub inkasenta lub rachunku podatnika, płatnika lub inkasenta w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej.”;

13) po art. 62 dodaje się art. 62a w brzmieniu:

„Art. 62a. Przepisy dotyczące zapłaty podatku stosuje się odpowiednio do zaliczenia na poczet zobowiązania podatkowego środków pieniężnych przyjętych jako zabezpieczenie na podstawie art. 33d § 2 pkt 6 i 7.”;

14) w art. 64 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Przepis § 1 stosuje się również do wzajemnych, bezspornych i wymagalnych wierzytelności podatnika wobec państwowych jednostek budżetowych z tytułu zamówień wykonanych przez niego na podstawie umów zawartych w trybie przepisów o zamówieniach publicznych, pod warunkiem że potrącenie jest dokonywane przez tego podatnika i z tej wierzytelności.”;

15) w art. 70:

a) w § 6 dodaje się pkt 4 i 5 w brzmieniu:

„4) doręczenia postanowienia o przyjęciu zabezpieczenia, o którym mowa w art. 33d § 2, lub dokona-

nia zabezpieczenia w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji;

5) zawieszenia postępowania w przypadku, o którym mowa w art. 201 § 1 pkt 7.”,

b) w § 7 dodaje się pkt 4 i 5 w brzmieniu:

„4) wygaśnięcia decyzji o zabezpieczeniu lub przekształcenia zajęcia zabezpieczającego w zajęcie egzekucyjne w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji;

5) podjęcia postępowania zawieszono w przypadku, o którym mowa w art. 205a § 1 pkt 5.”;

16) w art. 82 po § 2b dodaje się § 2c w brzmieniu:

„§ 2c. Informacje, o których mowa w § 2, minister właściwy do spraw finansów publicznych udostępnia naczelnikom urzędów skarbowych, naczelnikom urzędów celnych, dyrektorom izb skarbowych, dyrektorom izb celnych oraz dyrektorom urzędów kontroli skarbowej.”;

17) w art. 112:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Nabywca przedsiębiorstwa lub zorganizowanej części przedsiębiorstwa odpowiada całym swoim majątkiem solidarnie z podatnikiem za powstałe do dnia nabycia zaległości podatkowe związane z prowadzoną działalnością gospodarczą, chyba że przy zachowaniu należytej staranności nie mógł wiedzieć o tych zaległościach.”,

b) uchyla się § 2,

c) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Zakres odpowiedzialności nabywcy jest ograni-

czony do wartości nabytego przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części.”,

d) § 7 otrzymuje brzmienie:

„§ 7. Nabywca odpowiada również za zaległości podatkowe i inne należności zbywcy, wymienione w art. 107 § 2 pkt 2 – 4, z zastrzeżeniem § 4 pkt 2, powstałe po dniu wydania zaświadczenia, o którym mowa w art. 306g, a przed dniem nabycia przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części, jeżeli od dnia wydania zaświadczenia do dnia zbycia upłynęło więcej niż 30 dni.”;

18) po art. 112 dodaje się art. 112a w brzmieniu:

„Art. 112a. Przepisu art. 112 nie stosuje się do nabycia w postępowaniu egzekucyjnym oraz upadłościowym.”;

19) w art. 114 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Związek, o którym mowa w § 1, ma miejsce, gdy podczas trwania użytkowania między:

1) właścicielem, samoistnym posiadaczem lub użytkownikiem wieczystym rzeczy lub prawa majątkowego a ich użytkownikiem lub

2) osobami pełniącymi funkcje zarządzające, nadzorcze albo kontrolne w podmiocie będącym właścicielem, samoistnym posiadaczem lub użytkownikiem wieczystym rzeczy lub prawa majątkowego a osobami pełniącymi takie funkcje w będącym ich użytkownikiem

– istnieją powiązania o charakterze rodzinnym, kapitałowym lub majątkowym w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym albo wynikające ze stosunku pracy.”;

20) w art. 114a po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. Przepis § 1 stosuje się, jeżeli między dzierżawcą lub użytkownikiem a podatnikiem istnieją powiązania o charakterze rodzinnym, kapitałowym lub majątkowym w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym albo wynikające ze stosunku pracy.”;

21) w art. 115 § 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„§ 1. Wspólnik spółki cywilnej, jawnej, partnerskiej oraz komplementariusz spółki komandytowej albo komandytowo-akcyjnej, niebędący akcjonariuszem, odpowiada całym swoim majątkiem solidarnie ze spółką i z pozostałymi wspólnikami za zaległości podatkowe spółki.

§ 2. Przepis § 1 stosuje się również do odpowiedzialności byłego wspólnika za zaległości podatkowe z tytułu zobowiązań, których termin płatności upływał w czasie, gdy był on wspólnikiem, oraz zaległości wymienione w art. 52 powstałe w czasie, gdy był on wspólnikiem. Za zobowiązania podatkowe powstałe, na podstawie odrębnych przepisów, po rozwiązaniu spółki odpowiadają osoby będące wspólnikami w momencie rozwiązania spółki.”;

22) w art. 116 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Odpowiedzialność członków zarządu obejmuje zaległości podatkowe z tytułu zobowiązań, których termin płatności upływał w czasie pełnienia przez nich obowiązków członka zarządu, oraz zaległości wymienione w art. 52 powstałe w czasie pełnienia obowiązków członka zarządu.”;

23) art. 119 otrzymuje brzmienie:

„Art. 119. § 1. Kwota, o której mowa w art. 41 § 1, podlega w każdym roku podwyższeniu w stopniu odpowiadającym wskaźnikowi wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych w pierwszych dwóch kwartałach danego roku w stosunku do analogicznego okresu poprzedniego roku, a jeżeli wskaźnik ten ma wartość ujemną, kwota nie ulega zmianie.

§ 2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w porozumieniu z Prezesem Głównego Urzędu Statystycznego, ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, do dnia 15 sierpnia danego roku, kwotę, o której mowa w art. 41 § 1, z zaokrągleniem do pełnych setek złotych (z pominięciem dziesiątek złotych).”;

24) w art. 159 w § 1 dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) prawo odmowy wyrażenia zgody na przesłuchanie i związaną z tym możliwość niestawienia się na wezwanie – w przypadku wzywania strony na przesłuchanie.”;

25) w art. 165 w § 5 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) nadania decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności.”;

26) w art. 178 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Strona ma prawo wglądu w akta sprawy, sporządzania z nich notatek, kopii lub odpisów. Prawo to przysługuje również po zakończeniu postępowania.”;

27) w art. 201 w § 1 dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) jeżeli wskutek uzasadnionego podejrzenia, że istotne dla rozstrzygnięcia sprawy zdarzenia lub czynności w rzeczywistości nie miały miejsca, zawiadomił właściwy organ ścigania o podejrzeniu popełnienia przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów.”;

28) w art. 205a w § 1 dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) gdy zawiadomił właściwy organ ścigania o podejrzeniu popełnienia przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów – w dniu powzięcia wiadomości o uprawomocnieniu się orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie o to przestępstwo.”;

29) w art. 210 po § 2 dodaje się § 2a w brzmieniu:

„§ 2a. Decyzja nakładająca na stronę obowiązek podlegający wykonaniu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji zawiera również pouczenie o odpowiedzialności karnej za usunięcie, ukrycie, zbycie, darowanie, zniszczenie, rzeczywiste lub pozorne obciążenie albo uszkodzenie składników majątku strony, mające na celu udaremnienie egzekucji obowiązku wynikającego z tej decyzji.”;

30) w art. 219 wyrazy „210 § 3 – 5” zastępuje się wyrazami „210 § 2a i § 3 – 5”;

31) uchyla się art. 224 – 225;

32) uchyla się art. 238;

33) w dziale IV po rozdziale 16 dodaje się rozdział 16a w brzmieniu:

„Rozdział 16a

Wykonanie decyzji

Art. 239a. Decyzja nieostateczna, nakładająca na stronę obowiązek podlegający wykonaniu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, nie podlega wykonaniu, chyba że decyzji nadano rygor natychmiastowej wykonalności.

Art. 239b. § 1. Decyzji nieostatecznej może być nadany rygor natychmiastowej wykonalności, gdy:

- 1) organ podatkowy posiada informacje, z których wynika, że wobec strony toczy się postępowanie egzekucyjne w zakresie innych należności pieniężnych lub
- 2) strona nie posiada majątku o wartości odpowiadającej wysokości zaległości podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę, na którym można ustanowić hipotekę przymusową lub zastaw skarbowy, korzystające z pierwszeństwa zaspokojenia, lub
- 3) strona dokonuje czynności polegających na zbywaniu majątku znacznej wartości, lub
- 4) okres do upływu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego jest krótszy niż 3 miesiące.

§ 2. Przepis § 1 stosuje się, jeżeli organ podatkowy uprawdopodobni, że zobowiązanie wynikające z decyzji nie zostanie wykonane.

§ 3. Rygor natychmiastowej wykonalności decyzji nadawany jest przez organ podatkowy pierwszej instancji w drodze postanowienia.

§ 4. Na postanowienie w sprawie nadania rygoru natychmiastowej wykonalności służy zażalenie. Wniesienie zażalenia nie wstrzymuje wykonalności decyzji.

§ 5. Nadanie rygoru natychmiastowej wykonalności nie skraca terminu płatności, wynikającego z decyzji lub przepisu prawa.

Art. 239c. Decyzja o zabezpieczeniu ma rygor natychmiastowej wykonalności z mocy prawa, chyba że przyjęto zabezpieczenie, o którym mowa w art. 33d § 2.

Art. 239d. Nie nadaje się rygoru natychmiastowej wykonalności decyzji ustalającej lub określającej wysokość zobowiązania podatkowego, wysokość zwrotu podatku lub wysokość odsetek za zwłokę albo orzekającej o odpowiedzialności podatkowej płatnika lub inkasenta, osoby trzeciej albo spadkobiercy, w zakresie objętym wnioskiem, o którym mowa w art. 14m § 3.

Art. 239e. Decyzja ostateczna podlega wykonaniu, chyba że wstrzymano jej wykonanie.

Art. 239f. § 1. Organ podatkowy pierwszej instancji wstrzymuje wykonanie decyzji ostatecznej w razie wniesienia skargi do sądu administracyjnego do momentu uprawomocnienia się orzeczenia sądu administracyjnego:

- 1) na wniosek – po przyjęciu zabezpieczenia wykonania zobowiązania wynikającego z decyzji wraz z odsetkami za zwłokę, o którym mowa w art. 33d § 2; wstrzymanie wykonania decyzji następuje do wysokości zabezpieczenia i na czas jego trwania lub
- 2) z urzędu – po prawomocnym wpisie hipoteki przymusowej lub wpisie zastawu skarbowego korzystających z pierwszeństwa zaspokojenia, które zabezpieczają wykonanie zobowiązania wynikającego z decyzji wraz z odsetkami za zwłokę; wstrzymanie wykonania decyzji następuje do wysokości odpowiadającej wartości przedmiotu hipoteki przymusowej lub zastawu skarbowego.

§ 2. Wniosek, o którym mowa w § 1 pkt 1, podlega załatwieniu bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w terminie 14 dni. Niezałatwienie wniosku w tym terminie powoduje wstrzymanie wykonania decyzji do czasu doręczenia postanowienia w sprawie przyjęcia zabezpieczenia, chyba że przyczyny niezałatwienia wniosku w terminie zostały spowodowane przez stronę.

§ 3. W sprawach nieuregulowanych przepisy art. 33d – 33g stosuje się odpowiednio.

§ 4. W sprawie wstrzymania wykonania decyzji wydaje się postanowienie, na które służy zażalenie.

Art. 239g. Wstrzymanie wykonania decyzji nie pozbawia strony możliwości dobrowolnego wykonania decyzji.

Art. 239h. Wstrzymanie wykonania decyzji nie ma wpływu na naliczanie odsetek za zwłokę.

Art. 239i. Ustanowienie hipoteki przymusowej lub zastawu skarbowego nie stanowi wykonania decyzji.

Art. 239j. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się odpowiednio do wykonania postanowień wydanych na podstawie niniejszej ustawy.”;

34) w art. 262 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Przepis § 1 stosuje się odpowiednio do osoby, która wyraziła zgodę na powołanie jej na biegłego.”;

35) art. 270 otrzymuje brzmienie:

„Art. 270. § 1. Organ podatkowy, na wniosek osoby obowiązanej, w przypadku uzasadnionym jej ważnym interesem lub interesem publicznym, może rozłożyć koszty postępowania na raty albo umorzyć w całości lub w części.

§ 2. Przepisy art. 67b § 1 pkt 1 i 2 stosuje się odpowiednio”;

36) art. 281a otrzymuje brzmienie:

„Art. 281a. § 1. Podatnicy, płatnicy, inkasenci oraz następcy prawni mogą, w formie pisemnej, wyznaczyć osobę fizyczną, która będzie upoważniona do ich reprezentowania w zakresie kontroli podatkowej, oraz zgłosić tę osobę naczelnikowi urzędu skarbowego właściwemu w sprawie opodatkowania podatkiem dochodowym, wójtowi,

burmistrzowi (prezydentowi miasta). W przypadku wyznaczenia więcej niż jednej osoby, przepis art. 145 § 3 stosuje się odpowiednio.

- § 2. Jeżeli upoważnienie nie stanowi inaczej, przyjmuje się, że osoba wyznaczona jest uprawniona do działania w zakresie odbioru zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli podatkowej, wyrażenia zgody, o której mowa w art. 282b § 3, odbioru upoważnienia do przeprowadzenia kontroli podatkowej, zakończenia kontroli podatkowej, złożenia wyjaśnień i zastrzeżeń do protokołu kontroli oraz wszystkich czynności kontrolnych, a przepisy działu dotyczące kontrolowanego stosuje się również do osoby wyznaczonej, z wyłączeniem art. 282c § 1 pkt 2 i art. 285a § 3.”;

37) po art. 282a dodaje się art. 282b i 282c w brzmieniu:

„Art. 282b. § 1. Organy podatkowe zawiadamiają kontrolowanego o zamiarze wszczęcia kontroli podatkowej, z zastrzeżeniem art. 282c.

§ 2. Kontrolę wszczyna się nie wcześniej niż po upływie 7 dni i nie później niż przed upływem 30 dni od dnia doręczenia zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli. Jeżeli kontrola nie zostanie wszczęta w terminie 30 dni od dnia doręczenia zawiadomienia, wszczęcie kontroli wymaga ponownego zawiadomienia.

§ 3. Wszczęcie kontroli przed upływem 7 dni od dnia doręczenia zawiadomienia wymaga zgody kontrolowanego.

§ 4. Zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli podatkowej zawiera:

- 1) oznaczenie organu;
- 2) datę i miejsce wystawienia;
- 3) oznaczenie kontrolowanego;
- 4) wskazanie zakresu kontroli;
- 5) pouczenie o prawie złożenia korekty deklaracji;
- 6) podpis osoby upoważnionej do zawiadomienia.

§ 5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli podatkowej, uwzględniając elementy zawiadomienia określone w § 4 oraz możliwość wyrażenia zgody na wszczęcie kontroli przed upływem 7 dni od dnia doręczenia zawiadomienia.

Art. 282c. § 1. Nie zawiadamia się o zamiarze wszczęcia kontroli podatkowej, jeżeli:

- 1) kontrola:
  - a) dotyczy zasadności zwrotu różnicy podatku lub zwrotu podatku naliczonego w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług,
  - b) ma być wszczęta na żądanie organu prowadzącego postępowanie

przygotowawcze o przestępstwo lub przestępstwo skarbowe,

- c) dotyczy opodatkowania przychodów nieznajdujących pokrycia w ujawnionych źródłach lub pochodzących ze źródeł nieujawnionych,
  - d) dotyczy niezgłoszonej do opodatkowania działalności gospodarczej,
  - e) ma być podjęta w oparciu o informacje uzyskane na podstawie przepisów o przeciwdziałaniu wprowadzaniu do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł oraz o przeciwdziałaniu finansowaniu terroryzmu,
  - f) zostaje wszczęta w trybie, o którym mowa w art. 284a § 1,
  - g) ma charakter doraźny dotyczący ewidencjonowania obrotu za pomocą kasy rejestrującej, użytkowania kasy rejestrującej lub sporządzania spisu z natury;
- 2) organ podatkowy posiada informacje, z których wynika, że kontrolowany:
- a) został prawomocnie skazany w Rzeczypospolitej Polskiej za popełnienie przestępstwa skarbowego, przestępstwa przeciwko obrotowi gospodarczemu, przestępstwa z ustawy o rachunkowości lub wy-

kroczenia polegającego na utrudnieniu kontroli; w przypadku osoby prawnej ten warunek odnosi się do każdego członka zarządu, a w przypadku jednostki organizacyjnej niemającej osobowości prawnej – do każdego wspólnika,

- b) jest zobowiązany w postępowaniu egzekucyjnym w administracji,
- c) nie ma miejsca zamieszkania lub adresu siedziby albo doręczanie pism na podane adresy było bezskuteczne lub utrudnione.

§ 2. Przepis § 1 pkt 1 stosuje się również w razie konieczności rozszerzenia zakresu kontroli na inne okresy rozliczeniowe, z uwagi na nieprawidłowości stwierdzone w wyniku dokonanych już czynności kontrolnych.

§ 3. Po wszczęciu kontroli informuje się kontrolowanego o przyczynie braku zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli.”;

38) po art. 285a dodaje się art. 285b w brzmieniu:

„Art. 285b. Kontrola lub poszczególne czynności kontrolne za zgodą kontrolowanego mogą być przeprowadzane również w siedzibie organu podatkowego, jeżeli może to usprawnić prowadzenie kontroli lub kontrolowany zrezygnował z uczestniczenia w czynnościach kontrolnych.”;

39) w art. 294 w § 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wójt, burmistrz (prezydent miasta), starosta, marszałek województwa oraz pracownicy urzędów ich obsługujących;”;

40) w art. 299 dodaje się § 6 i 7 w brzmieniu:

„§ 6. Komornicy sądowi są obowiązani do uiszczenia opłaty na rachunek organu podatkowego za udostępnienie informacji, o których mowa w § 3 pkt 8 oraz w § 4 pkt 2, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej.

§ 7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wysokość opłaty uiszczanej na rachunek organu podatkowego za udostępnienie informacji komornikom sądowym, uwzględniając formę udostępnienia informacji, ponoszone przez organy podatkowe koszty związane z udostępnieniem informacji, a w szczególności koszty wyszukania informacji oraz koszty sporządzenia informacji;
- 2) tryb pobierania oraz sposób uiszczania opłaty przez komorników sądowych za udostępnienie informacji, uwzględniając w szczególności organizację czynności związanych z poborem opłaty i formę zapłaty opłaty.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2005 r. Nr 229, poz. 1954, z późn. zm.⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 154:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Organ egzekucyjny dokonuje zabezpieczenia należności pieniężnej lub wykonania obowiązku o charakterze niepieniężnym, jeżeli brak zabezpieczenia mógłby utrudnić lub udaremnić egzekucję, w szczególności jeżeli stwierdzono:

- brak płynności finansowej zobowiązanego,
- unikanie wykonania przez zobowiązanego obowiązku przez nieujawnianie zobowiązań powstających z mocy prawa lub nierzetelne prowadzenie ksiąg podatkowych,
- dokonywanie przez zobowiązanego wyprzedaży majątku,
- niezłożenie oświadczenia, o którym mowa w art. 39 § 1 ustawy – Ordynacja podatkowa, mimo wezwania do jego złożenia albo niewykazanie w złożonym oświadczeniu wszystkich rzeczy lub praw podlegających ujawnieniu.”,

b) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Zajęcie zabezpieczające przekształca się w zajęcie egzekucyjne:

- 1) z zastrzeżeniem § 5 i 6, z dniem wystawienia tytułu wykonawczego, pod warunkiem że nastąpiło nie później niż przed upływem 2 miesięcy od dnia doręczenia ostatecznej decyzji lub innego orzeczenia podlegającego wykonaniu w sprawie, w której dokonano zabezpieczenia, bądź doręczenia postanowienia o nadaniu rygoru natychmiastowej wykonalności,
- 2) z dniem wygaśnięcia decyzji, o której mowa w art. 61 ust. 3 ustawy z dnia 19 marca

2004 r. – Prawo celne (Dz. U. z 2004 r. Nr 68, poz. 622 i Nr 273, poz. 2703) pod warunkiem wystawienia tytułu wykonawczego nie później niż przed upływem 14 dni od dnia jej wygaśnięcia.”,

c) dodaje się § 5 – 7 w brzmieniu:

„§ 5. W przypadku wniesienia skargi do sądu administracyjnego i wstrzymania wykonania decyzji, o której mowa w § 4 pkt 1, zajęcie zabezpieczające przekształca się w zajęcie egzekucyjne z dniem wystawienia tytułu wykonawczego, pod warunkiem że nastąpiło nie później niż przed upływem 2 miesięcy od dnia doręczenia odpisu prawomocnego orzeczenia o oddaleniu lub odrzuceniu skargi.

§ 6. Zajęcie zabezpieczające nie przekształca się w zajęcie egzekucyjne w przypadku uchylecia przez sąd decyzji ostatecznej. Skutki zabezpieczenia pozostają w mocy.

§ 7. W dniu przekształcenia się zajęcia, o którym mowa w § 4 i 5, powstają skutki związane z zastosowaniem środka egzekucyjnego.”;

2) w art. 159:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Organ egzekucyjny na żądanie zobowiązanego, z zastrzeżeniem § 2, uchyla zabezpieczenie obowiązkowe o charakterze niepieniężnym, jeżeli wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego nie został zgłoszony w terminie 3 miesięcy od dnia dokonania tego zabezpieczenia.”,

b) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Termin określony w § 1 może być przez organ egzekucyjny przedłużony na wniosek wierzyciela, wyłącznie o okres do 3 miesięcy, jeżeli z uzasadnionych przyczyn postępowanie egzekucyjne nie mogło być wszczęte.”;

3) w art. 166a:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Zobowiązany nie może rozporządzać składnikiem majątkowym zajęтым w celu zabezpieczenia, z zastrzeżeniem § 2 i 3.”,

b) dodaje się § 3 w brzmieniu:

„§ 3. Zajęcie zabezpieczające nie pozbawia zobowiązanego prawa do polecenia zapłaty zabezpieczonej należności pieniężnej ze środków pieniężnych znajdujących się na rachunku, o którym mowa w art. 165 § 2.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (Dz. U. z 2004 r. Nr 8, poz. 65, z późn. zm.⁷⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 13:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Do wszczęcia postępowania kontrolnego, w zakresie o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1, stosuje się odpowiednio art. 282b i 282c ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Wszczęcie kontroli podatkowej następuje przez doręczenie kontrolowanemu upoważnienia do jej przeprowadzenia; art. 282b ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa nie stosuje się.”,

c) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Jeżeli okoliczności faktyczne uzasadniają niezwłoczne podjęcie kontroli, kontrola podatkowa może być wszczęta po okazaniu kontrolowanemu lub osobom wymienionym w art. 284 § 2 albo osobie wskazanej w trybie art. 281a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa legitymacji służbowych i znaków identyfikacyjnych. Kontrolowanemu należy niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 3 dni od dnia wszczęcia kontroli, doręczyć postanowienie o wszczęciu postępowania kontrolnego oraz upoważnienie do przeprowadzenia kontroli podatkowej; art. 282b ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa nie stosuje się.”;

2) w art. 25 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Organ podatkowy wymieniony w ust. 1 uprawniony jest do nadania decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników (Dz. U. z 2004 r. Nr 269, poz. 2681, z późn. zm.⁸⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 10 uchyla się ust. 2;

2) po art. 10 dodaje się art. 10a i 10b w brzmieniu:

„Art. 10a. 1. Zgłoszenia identyfikacyjne oraz zgłoszenia aktualizacyjne określone w rozporządzeniu

wydanym na podstawie ust. 3 mogą być składane za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

2. Naczelnik urzędu skarbowego lub elektroniczna skrzynka podawcza systemu teleinformatycznego administracji podatkowej potwierdza, w formie elektronicznej, złożenie zgłoszenia za pomocą środków komunikacji elektronicznej.
3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje zgłoszeń, które mogą być składane za pomocą środków komunikacji elektronicznej, mając na względzie potrzebę upowszechniania tej formy składania zgłoszeń oraz ułatwienie uzyskania numeru identyfikacji podatkowej.

Art. 10b. 1. Zgłoszenie składane za pomocą środków komunikacji elektronicznej powinno zawierać:

- 1) dane w ustalonym formacie elektronicznym, zawarte we wzorze zgłoszenia określonym w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 5 ust. 5;
  - 2) jeden podpis elektroniczny.
2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia:
    - 1) strukturę logiczną zgłoszeń składanych za pomocą środków komunikacji elektronicznej;

- 2) sposób przesyłania zgłoszeń za pomocą środków komunikacji elektronicznej;
  - 3) rodzaje podpisu elektronicznego, którymi powinny być opatrzone poszczególne typy zgłoszeń.
3. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw finansów publicznych uwzględni konieczność zapewnienia bezpieczeństwa, wiarygodności i niezaprzeczalności danych zawartych w zgłoszeniach oraz ich ochrony przed nieuprawnionym dostępem, w szczególności poprzez weryfikację podpisu i znakowanie czasem.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 11, poz. 74, z późn. zm.⁹⁾) w art. 47 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 4b otrzymuje brzmienie:

„4b. Płatnik składek zobowiązany jest opłacać należności z tytułu składek, o których mowa w ust. 4, w formie bezgotówkowej w drodze obciążenia rachunku bankowego płatnika składek, z zastrzeżeniem ust. 4c i 4e.”,

b) po ust. 4d dodaje się ust. 4e w brzmieniu:

„4e. Płatnik składek będący mikroprzedsiębiorcą, w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.⁵⁾), może opłacać należności z tytułu składek również w formie przekazu pocztowego.”.

Art. 6. Do przedawnienia zobowiązań podatkowych powstałych przed dniem wejścia w życie ustawy nie stosuje się art. 70 § 6 pkt 4 i 5 oraz § 7 pkt 4 i 5 ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 7. Do odpowiedzialności podatkowej osób trzecich za zaległości podatkowe powstałe przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się art. 112 i 114a ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 8. Do wykonywania decyzji doręczonych przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy ustaw wymienionych w art. 1 i 2 w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 9. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2009 r.

---

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się następujące ustawy: ustawę z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, ustawę z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej, ustawę z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników, ustawę z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 85, poz. 727, Nr 86, poz. 732 i Nr 143, poz. 1199, z 2006 r. Nr 66, poz. 470, Nr 104, poz. 708, Nr 143, poz. 1031, Nr 217, poz. 1590 i Nr 225, poz. 1635, z 2007 r. Nr 112, poz. 769, Nr 120, poz. 818, Nr 192, poz. 1378 i Nr 225, poz. 1671 oraz z 2008 r. Nr 141, poz. 888.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 126, poz. 1070, Nr 141, poz. 1178, Nr 144, poz. 1208, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1385 i 1387 i Nr 241, poz. 2074, z 2003 r. Nr 50, poz. 424, Nr 60, poz. 535, Nr 65, poz. 594, Nr 228, poz. 2260 i Nr 229, poz. 2276, z 2004 r. Nr 64, poz. 594, Nr 68, poz. 623, Nr 91, poz. 870, Nr 96, poz. 959, Nr 121, poz. 1264, Nr 146, poz. 1546 i Nr 173, poz. 1808, z 2005 r. Nr 83, poz. 719, Nr 85, poz. 727, Nr 167, poz. 1398 i Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. Nr 104, poz. 708, Nr 157, poz. 1119, Nr 190, poz. 1401 i Nr 245, poz. 1775 oraz z 2007 r. Nr 42, poz. 272 i Nr 112, poz. 769.

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 91, poz. 870 i Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 83, poz. 719, Nr 143, poz. 1204, Nr 167, poz. 1396, Nr 183, poz. 1538 i Nr 184, poz. 1539,

z 2006 r. Nr 157, poz. 1119 oraz z 2007 r. Nr 50, poz. 331, Nr 82, poz. 557, Nr 102, poz. 691 i Nr 112, poz. 769.

- 5) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 127, poz. 880 i Nr 180, poz. 1280 oraz z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 116, poz. 732 i Nr 141, poz. 888.
- 6) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 172, poz. 1438, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 133, poz. 935, Nr 157, poz. 1119 i Nr 187, poz. 1381 oraz z 2007 r. Nr 89, poz. 589, Nr 115, poz. 794, Nr 176, poz. 1243 i Nr 192, poz. 1378.
- 7) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 64, poz. 594, Nr 91, poz. 868, Nr 171, poz. 1800 i Nr 173, poz. 1808, z 2005 r. Nr 132, poz. 1110 i Nr 183, poz. 1537, z 2006 r. Nr 66, poz. 470, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 157, poz. 1119, Nr 191, poz. 1413 i Nr 217, poz. 1590, z 2007 r. Nr 171, poz. 1207 oraz z 2008 r. Nr 110, poz. 707.
- 8) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 14, poz. 113, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711 oraz z 2007 r. Nr 112, poz. 769.
- 9) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 17, poz. 95, Nr 21, poz. 125, Nr 112, poz. 769, Nr 115, poz. 791, 792 i 793 i Nr 176, poz. 1243 oraz z 2008 r. Nr 63, poz. 394, Nr 67, poz. 411 i Nr 141, poz. 888.

UZASADNIENIE

Niniejszy projekt jest częścią „Pakietu na rzecz rozwoju przedsiębiorczości”, co determinuje zakres zmian objętych projektem. Projekt nowelizacji ustawy – Ordynacja podatkowa ma na celu zwiększenie pewności i stabilności prawa podatkowego, wprowadzenie regulacji, które ułatwią wykonywanie działalności gospodarczej m. in. przez zwiększenie pewności przedsiębiorcy, że podejmowane przez niego działania są zgodne z prawem, co może równocześnie przyczynić się do zwiększenia wzrostu gospodarczego. Stabilne prawo podatkowe jest jednym z istotnych elementów prowadzenia działalności gospodarczej, umożliwia bowiem planowanie działań przedsiębiorcy oraz w znacznym stopniu determinuje podejmowane przez niego decyzje.

Główne kierunki zmian do ustawy – Ordynacja podatkowa dotyczą wstrzymania wykonania decyzji podatkowej oraz zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli. Pozostałe zmiany również są ukierunkowane na rozwój przedsiębiorczości oraz sprzyjają dobrowolnemu wykonywaniu zobowiązań podatkowych.

Art. 14f § 2a określa procedurę zwrotu nienależnie zapłaconej opłaty od wniosku o udzielenie interpretacji indywidualnej. Ustawa – Ordynacja podatkowa i rozporządzenia wykonawcze do ustawy wydane na podstawie art. 14b § 6 i 7 Ordynacji podatkowej nie regulują kwestii związanych ze zwrotem opłaty od wniosku, w tym terminu do zwrotu opłaty. Jednak w praktyce występują przypadki, w których zapłacona opłata jest nienależna. Wiąże się to z koniecznością zwrotu tej opłaty. Dotyczy to w szczególności sytuacji, gdy:

- a) wnioskodawca wskutek pomyłki wniósł opłatę za większą liczbę stanów faktycznych (zdarzeń przyszłych) niż przedstawił we wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej, np. wniósł opłatę za trzy stany faktyczne, podczas gdy we wniosku przedstawił dwa stany faktyczne,
- b) dyrektor izby skarbowej, na podstawie art. 165a Ordynacji podatkowej, odmówił wszczęcia postępowania w sprawie wydania interpretacji

indywidualnej, ponieważ wnioskodawca wnosił o wydanie interpretacji przepisów niebędących przepisami prawa podatkowego,

- c) organ podatkowy, do którego wpłynął wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej, jest niewłaściwy w sprawie i na podstawie art. 170 § 1 Ordynacji podatkowej przesłał wniosek do organu właściwego – wójta, burmistrza (prezydenta miasta), starosty lub marszałka województwa.

Art. 14g § 2 i art. 14h – obecny przepis art. 14g § 2 Ordynacji podatkowej stanowi, iż w razie nieuiszczenia opłaty w terminie, wniosek pozostawia się bez rozpatrzenia bez uprzedniego wezwania do uiszczenia opłaty. Przepisy ustawy nie precyzują natomiast, czy właściwy organ może wezwać wnioskodawcę do uzupełnienia opłaty, gdy ten wpłaci opłatę w wysokości niższej od należnej, np. mniej niż 75 zł, albo gdy wnioskodawca wpłaci opłatę za mniejszą ilość zdarzeń przyszłych (stanów faktycznych) niż są zawarte we wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej, np. podatnik opłaci jeden stan faktyczny i uiszcza opłatę w wysokości 75 zł, a zdaniem właściwego organu powinien uiścić opłatę za dwa stany faktyczne. Uchylenie art. 14g § 2 przy jednoczesnym wprowadzeniu w przepisie art. 14h, odesłania do odpowiedniego stosowania art. 169 § 2 pozwoli, aby w przedstawionych wyżej przypadkach organ wzywał wnioskodawcę do uzupełnienia opłaty. Zaproponowane rozwiązanie jest korzystne dla wnioskodawców.

Art. 33d – w obecnym stanie prawnym możliwe jest ustanowienie zabezpieczenia dobrowolnego w odniesieniu do decyzji o zabezpieczeniu – do momentu wydania decyzji wymiarowej oraz w odniesieniu do decyzji ostatecznej – do czasu uprawomocnienia się wyroku sądu administracyjnego. Przepis art. 33d § 1 wprowadza zmianę o charakterze systemowym w zakresie zabezpieczenia wykonania decyzji (decyzji o zabezpieczeniu, decyzji nieostatecznej, której nie nadano rygoru natychmiastowej wykonalności oraz decyzji ostatecznej). Projektowany art. 33d § 1 umożliwi ustanowienie zabezpieczenia wykonania decyzji o zabezpieczeniu oraz decyzji nakładającej na stronę obowiązek podlegający wykonaniu na podstawie przepisów ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, na różnych etapach postępowania, tj. postępowania „przedwymiarowego”, postępowania wymiarowego przed organem I i II

instancji oraz postępowania sądowego. Przepis ten poszerza uprawnienia podatnika o możliwość ustanowienia, na jego wniosek, zabezpieczenia dobrowolnego w odniesieniu do decyzji nieostatecznej, której nie nadano rygoru natychmiastowej wykonalności.

Art. 33d pkt 6, uwzględniając praktykę stosowania wykonania decyzji o zabezpieczeniu, zastępuje depozyt „w gotówce” uznaniem kwoty na rachunku depozytowym organu podatkowego. Z kolei art. 33d pkt 7 stanowi rozszerzenie istniejącego katalogu możliwości doprowadzenia przez podatnika do dobrowolnego wykonania decyzji o zabezpieczeniu „przedwymiarowym” o pisemne upoważnienie organu podatkowego, potwierdzone przez bank lub spółdzielczą kasę oszczędnościowo-kredytową, do wyłącznego dysponowania środkami pieniężnymi zgromadzonymi na rachunku lokaty terminowej. Poza wymienionymi powyżej przypadkami, określony w art. 33d Ordynacji podatkowej katalog form zabezpieczenia nie ulega zmianie.

Art. 33d § 3 określa tryb postępowania w przypadku złożenia wniosku o zabezpieczenie dobrowolne przez dokonanie przez organ egzekucyjny zabezpieczenia w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. W takim przypadku zabezpieczenie w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, w zakresie objętym tym wnioskiem, może nastąpić po wydaniu postanowienia odmawiającego przyjęcia zabezpieczenia.

Art. 33d § 4 precyzuje tryb postępowania organu podatkowego w sytuacji, gdy zabezpieczenie dobrowolne (wskazane w art. 33d § 2) zostaje złożone po ustanowieniu środków zabezpieczających na podstawie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. W takim przypadku uchyla lub zmienia się zakres zabezpieczenia ustanowionego w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, w zakresie przyjętego zabezpieczenia.

Zmiana art. 33, polegająca na uchyleniu § 5, zmiana art. 33f § 1 i art. 33g są zmianami o charakterze dostosowawczym, związanymi ze zmianą numeracji w nowym art. 33d.

Art. 33e określający krąg podmiotów uprawnionych do udzielenia zabezpieczenia wykonania zobowiązania podatkowego – gwarancji bankowej lub

poręczenia – w obecnym brzmieniu – nie dopuszcza do udzielenia gwarancji lub poręczenia wszystkich instytucji kredytowych i instytucji finansowych z siedzibą na terytorium UE i EOG, a nieposiadających siedziby ani oddziału w Polsce. Jest to niezgodne z art. 49 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, ponieważ stanowi przeszkodę w swobodzie przepływu usług. Zgodnie z zaproponowaną w art. 33e zmianą dostosowawczą gwarantem może być osoba prawna mająca siedzibę na terytorium Wspólnoty Europejskiej lub terytorium państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i prowadząca na terytorium kraju działalność bankową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, oddział banku zagranicznego prowadzący na terytorium kraju działalność bankową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, osoba prawna mająca siedzibę na terytorium Wspólnoty Europejskiej lub terytorium państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i prowadząca na terytorium kraju działalność ubezpieczeniową w rozumieniu przepisów ustawy o działalności ubezpieczeniowej, główny oddział zakładu ubezpieczeń prowadzący na terytorium kraju działalność ubezpieczeniową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej. Z kolei poręczycielem może być osoba prawna mająca siedzibę na terytorium Wspólnoty Europejskiej lub terytorium państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i prowadząca na terytorium kraju działalność bankową w rozumieniu przepisów ustawy – Prawo bankowe oraz oddział banku zagranicznego prowadzący na terytorium kraju działalność bankową w rozumieniu przepisów ustawy – Prawo bankowe.

Art. 33f § 2 – przepis ten pozwala na przedłużanie, na wniosek strony, zabezpieczenia dobrowolnego ustanowionego w postępowaniu zabezpieczającym „przedwymiarowym” na okres po wydaniu decyzji wymiarowej, a następnie na okres postępowania przed sądem administracyjnym. Zaproponowane rozwiązanie spowoduje, że podatnik nie będzie musiał ponosić

dodatkowych kosztów związanych z ponownym składaniem wniosku o przyjęcie zabezpieczenia.

Uchylenie art. 36 stanowi wykonanie wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 26 listopada 2007r., w którym orzeczono niezgodność art. 36 § 1 ustawy – Ordynacja podatkowa w zakresie, w jakim przyznaje pierwszeństwo zaspokojenia hipotekom przymusowym Skarbu Państwa i jednostek samorządu terytorialnego zabezpieczającym zobowiązania podatkowe, zaległości podatkowe i odsetki za zwłokę przed hipotekami ustanowionymi dla zabezpieczenia innych należności, z art. 32 Konstytucji RP.

Art. 39 – zmiana tego przepisu ma na celu ujednoczenie treści składanego przez stronę oświadczenia o nieruchomościach oraz prawach majątkowych, które mogą być przedmiotem hipoteki przymusowej oraz o rzeczach ruchomych i zbywalnych prawach majątkowych, które mogą być przedmiotem zastawu skarbowego, a także uproszczenie trybu składania tych oświadczeń. Oświadczenia w tym zakresie składane są również przez stronę w aktualnym stanie prawnym. Podobne są także przesłanki złożenia oświadczenia. Na mocy przepisów art. 39 i art. 45 Ordynacji podatkowej podatnik, płatnik, inkasent, wspólnicy spółki cywilnej lub inne osoby trzecie odpowiadające za zaległości podatkowe obowiązani są, w toku postępowania podatkowego lub kontroli podatkowej, na żądanie organu podatkowego, do wyjawienia nieruchomości oraz przysługujących im praw majątkowych, które mogą być przedmiotem hipoteki (art. 39) oraz rzeczy ruchomych i praw majątkowych, które mogą być przedmiotem zastawu skarbowego (art. 45), jeżeli zachodzą przesłanki dokonania zabezpieczenia. W projektowanym art. 39 przesłanką żądania przez organ podatkowy złożenia oświadczenia o posiadanych nieruchomościach i prawach majątkowych, które mogą być przedmiotem hipoteki przymusowej oraz rzeczach ruchomych i zbywalnych prawach majątkowych, które mogą być przedmiotem zastawu skarbowego, jest uzasadniona obawa niewykonania zobowiązania. Strona może odmówić złożenia oświadczenia, o czym organ podatkowy zobowiązany będzie pouczyć stronę. Tak jak w obecnym stanie prawnym, oświadczenie będzie składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania. Odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania nie będzie jednak podlegało niepodanie szacunkowej wartości rzeczy lub praw albo

podanie wartości odbiegającej od rzeczywistej wartości rzeczy lub prawa. Wszelkie nieścisłości lub błędy w podaniu wartości nie będą podlegały penalizacji. Wzór formularza oświadczenia określi minister właściwy do spraw finansów publicznych w drodze rozporządzenia. Zmiany o charakterze dostosowawczym wprowadzono w art. 45 (skreślenie zdania drugiego), art. 45a (uchylenie tego przepisu) i art. 262 § 2 (skreślenie w § 2 pkt 1).

Art. 60 § 1a usuwa wątpliwości interpretacyjne związane z zapłatą podatku za granicą za pośrednictwem banku lub instytucji kredytowej niemających siedziby lub oddziału w Rzeczypospolitej Polskiej. W tym przypadku występuje pośrednictwo tzw. banku korespondenta między bankiem zagranicznym, w którym podatnik składa polecenie przelewu, a bankiem, w którym założono konto organu podatkowego, co może przedłużać czas, w którym wpłacana kwota zostanie uznana na rachunku organu podatkowego. Zaznaczyć przy tym należy, że w tym przypadku nie ma możliwości zastosowania wobec banku zagranicznego przepisu art. 112a Prawa bankowego, który stanowi o odpowiedzialności banku w postaci odsetek za zwłokę za przedłużającą się (powyżej 5 dni roboczych) realizację operacji bankowej dotyczącej należności podatkowych. Ponadto problemem jest ustalenie daty obciążenia rachunku bankowego podatnika w banku zagranicznym, istotnej z punktu widzenia zapłaty podatku (art. 60 § 1 pkt 2). Polecenia wpłaty z zagranicy otrzymywane przez Narodowy Bank Polski (prowadzący rachunki bankowe dla urzędów skarbowych), w tym transfery stanowiące zapłatę podatku przez podatników poprzez rachunki w bankach zagranicznych, nie zawierają informacji o dacie obciążenia rachunku zleceniodawcy (podatnika) przez bank zagraniczny. Teoretycznie podatnik mógłby zażądać od banku zagranicznego zamieszczenia w komunikacie płatniczym tzw. informacji dodatkowej, a więc daty obciążenia rachunku, jednakże w praktyce zamieszczenie przez bank zagraniczny tego rodzaju informacji stanowiłoby przeszkodę w automatycznym przetwarzaniu operacji, co skutkowałoby wydłużeniem czasu realizacji transakcji oraz generowałoby dodatkowe koszty, które mogą wynosić nawet kilkadziesiąt USD lub euro.

Art. 60 § 2 – zmiana dostosowawcza; uzupełnienie odesłania o dodawany § 1a.

Art. 60 § 3 zawierający fakultatywne upoważnienie do określenia przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych w drodze rozporządzenia wzoru formularza wpłaty gotówkowej oraz polecenia przelewu na rachunek organu podatkowego w obecnym brzmieniu jest niezgodny z art. 92 ust. 1 Konstytucji, gdyż upoważnia ministra właściwego spraw finansów publicznych do wydania tego aktu „po porozumieniu z Prezesem Narodowego Banku Polskiego”. Zaproponowana w art. 60 § 3 zmiana polegająca na zastąpieniu ww. sformułowania wyrazami „po zasięgnięciu opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego” usuwa tę niezgodność.

Art. 61 § 1b – zgodnie z art. 61 § 1 Ordynacji podatkowej zapłata podatków przez podatników prowadzących działalność gospodarczą i obowiązanych do prowadzenia księgi rachunkowej lub podatkowej księgi przychodów i rozchodów następuje w formie polecenia przelewu. Bezgotówkowej zapłaty w formie polecenia przelewu nie stosuje się jedynie do zapłaty podatków niezwiązanych z prowadzoną działalnością gospodarczą, do zapłaty podatku dokonywanej zgodnie z przepisami prawa podatkowego papierami wartościowymi, znakami akcyzy, oraz do pobierania podatków przez płatników lub inkasentów. Proponowana w art. 61 § 1b zmiana liberalizuje formy zapłaty podatków przez mikroprzedsiębiorców, w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. Zmiana postulowana jest także przez środowisko przedsiębiorców.

Art. 61a wychodzi naprzeciw oczekiwaniom środowisk samorządowych. Niektóre jednostki samorządu terytorialnego są przygotowane do przyjmowania zapłaty podatków kartą płatniczą. Przepis ten stwarza możliwość wprowadzenia zapłaty w tej formie. W przypadku zapłaty kartą płatniczą, za termin dokonania zapłaty podatku uważany będzie dzień obciążenia rachunku bankowego podatnika (płatnika, inkasenta) lub rachunku podatnika (płatnika, inkasenta) w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej.

Art. 62a – przepis art. 33d przewiduje możliwość dobrowolnego wykonania decyzji o zabezpieczeniu. Przepisy dotyczące zapłaty podatku stosuje się odpowiednio do środków pieniężnych przyjętych w celu wykonania decyzji o zabezpieczeniu w trybie art. 33d. Takie rozwiązanie pozwoli na pokrycie zobowiązań (wymagalnych) ze środków pieniężnych objętych wcześniej

zabezpieczeniem dobrowolnym bez konieczności wszczęcia postępowania egzekucyjnego.

Art. 64 § 2 precyzuje zakres stosowania potrącania wierzytelności podatnika wobec państwowych jednostek budżetowych z jego zobowiązaniami podatkowymi. W nowym brzmieniu przepis elastycznie odnosi się do „wykonanych zamówień” zamiast „wykonanych robót budowlanych, dostaw lub usług” oraz jednoznacznie wskazuje na „umowę” zawartą w trybie przepisów o zamówieniach publicznych.

Art. 70 § 6 pkt 4 i § 7 pkt 4 – zawieszenie biegu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego na czas trwania zabezpieczenia dobrowolnego lub zabezpieczenia dokonanego w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, w związku z wydaną decyzją o zabezpieczeniu, umożliwi przyjęcie przez organ podatkowy zabezpieczenia w formie przewidzianej w art. 33d Ordynacji podatkowej, w sytuacji gdy podatnik wystąpi z takim wnioskiem na krótko przed upływem biegu terminu przedawnienia. Przepis ten jednocześnie zabezpiecza interesy fiskalne, gdy zostanie dokonane zabezpieczenie „przedwymiarowe”, a następnie po wygaśnięciu decyzji o zabezpieczeniu nie wystąpią przesłanki do nadania decyzji wymiarowej nieostatecznej rygoru natychmiastowej wykonalności.

Art. 70 § 6 pkt 5 oraz § 7 pkt 5 – zmiana ta jest powiązana z treścią proponowanego art. 201 § 1 pkt 7 i art. 205a § 1 pkt 5. Zawieszenie biegu terminu przedawnienia pozwoli na przeprowadzenie postępowania podatkowego na podstawie dowodów, które zostaną wcześniej ocenione w postępowaniu karnym.

Art. 82 § 2c umożliwi udostępnianie przez Ministra Finansów informacji o założonych i zlikwidowanych rachunkach bankowych związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej naczelnikom urzędów skarbowych, naczelnikom urzędów celnych, dyrektorom izb skarbowych, dyrektorom izb celnych oraz dyrektorom urzędów kontroli skarbowej. Organy podatkowe wymienione w tym przepisie będą korzystały z informacji w kontroli podatkowej, postępowaniu podatkowym czy czynnościach sprawdzających w zależności charakteru i potrzeb danego postępowania. Dostęp organów podatkowych do

tych informacji nie narusza przepisów o tajemnicy skarbowej (art. 298 pkt 1 – 3a).

Art. 112 § 1, 3 i 7 – proponuje się wykreślenie w art. 112 § 1 pkt 3, który stanowi o odpowiedzialności nabywcy składników majątku, których jednostkowa wartość przekracza na dzień dzisiejszy 16 100 zł. Przepis ten w obecnie obowiązującym brzmieniu nie uwzględnia praktyki związanej ze sprzedażą środków trwałych. Wyrzedaż składników majątku (spieniężanie środków trwałych) w przypadku kłopotów finansowych przedsiębiorców jest zjawiskiem powszechnym, a nabywca środka trwałego co do zasady nie bada kondycji finansowej zbywcy, jak ma to miejsce przy nabywaniu przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części. Nie można również wprowadzać domniemania, że każda transakcja jest transakcją fikcyjną. Jeżeli jednak z takową mamy do czynienia, to prawo przewiduje możliwość jej unieważnienia na podstawie innych przepisów prawa. Ponadto nabywca uwolniony będzie od odpowiedzialności, jeżeli przy zachowaniu należytej staranności nie mógł wiedzieć o zaległościach podatkowych zbywcy. W art. 112 § 3 i 7 oraz w art. 119 wprowadzono zmiany dostosowawcze.

Art. 112a w celu zwiększenia efektywności postępowania egzekucyjnego precyzuje, że nabycie w trybie egzekucyjnym oraz postępowaniu upadłościowym jest wolne od obciążeń.

Art. 114 § 2 – zmiana redakcyjna polegająca na dodaniu w zdaniu po tirecie po wyrazie „kapitałowym” wyrazu „lub”, a po wyrazie „dochodowym” wyrazu „albo”.

Art. 114a § 1a – charakter odpowiedzialności właściciela, samoistnego posiadacza lub użytkownika prawa majątkowego, o której mowa w art. 114 § 1 Ordynacji podatkowej, uzasadnia zawężenie odpowiedzialności z art. 114a § 1 (dzierżawcy lub użytkownika nieruchomości) do przypadków istnienia takich samych powiązań, jak w art. 114 § 2. Dzierżawca lub użytkownik nieruchomości będzie ponosił odpowiedzialność podatkową wyłącznie w przypadkach, gdy między dzierżawcą lub użytkownikiem a podatnikiem istnieją powiązania o charakterze rodzinnym, kapitałowym lub majątkowym, w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym, albo wynikające ze stosunku pracy.

Art. 115 § 1 – w obecnym stanie prawnym wspólnik odpowiada nie tylko za zobowiązania podatkowe spółki, ale również za osobiste zobowiązania podatkowe pozostałych wspólników wynikające z działalności spółki, np. zobowiązania podatkowe wspólników z tytułu podatku dochodowego od osób fizycznych. Obecny zakres odpowiedzialności wspólnika jest zbyt szeroki. Zaproponowana zmiana zmierza do ograniczenia tej odpowiedzialności jedynie do zobowiązań podatkowych spółki.

Art. 115 § 2 i art. 116 § 2 – z treści art. 107 Ordynacji podatkowej wynika, że zakres odpowiedzialności osób trzecich obejmuje zaległości podatkowe podatnika. Wątpliwości budzi jednak określenie, w którym momencie ta odpowiedzialność powstaje. Obecnie istnieją rozbieżności interpretacyjne polegające na wiązaniu odpowiedzialności wspólnika spółki nieposiadającej osobowości prawnej lub członka zarządu spółki kapitałowej z pełnieniem tej funkcji w dniu zakończenia okresu rozliczeniowego albo w dacie złożenia deklaracji wykazującej zobowiązanie do zapłaty lub w dniu terminu płatności podatku. Zmiany zaproponowane w art. 115 § 2 i 116 § 2 precyzują zakres odpowiedzialności tej grupy osób trzecich, odnosząc się do terminu płatności podatku. Zgodnie z art. 107 § 1 Ordynacji podatkowej osoby trzecie odpowiadają za zaległości podatkowe, co pozwala objąć odpowiedzialnością szczególne typy zaległości wymienione w art. 52 § 1 Ordynacji podatkowej (traktowane na równi z zaległościami podatkowymi). W art. 115 § 2 oraz w art. 116 § 2 Ordynacji podatkowej, analogicznie jak w przypadku wyżej opisanym, uściśla się zakres tej odpowiedzialności, odnosząc go do momentu powstania zaległości (w związku z art. 53 § 5 Ordynacji podatkowej), a nie daty złożenia deklaracji wykazującej zwrot nadpłaty lub zwrot podatku.

Art. 159 § 1 pkt 7 – usuwa ryzyko zbiegu wezwania do osobistego stawienia strony w celu złożenia zeznań lub wyjaśnień (pod rygorem nałożenia kary porządkowej) z prawem strony do odmowy składania zeznań wynikającego z art. 199. Strona może skorzystać z prawa odmowy składania zeznań, nie stawiając się na wezwanie.

Art. 178 § 1 – z dotychczasowego brzmienia przepisu wynika, iż strona tylko w toku postępowania ma prawo wglądu w akta sprawy, sporządzania z nich

notatek, kopii lub odpisów. Prawo to powinno przysługiwać również po zakończeniu postępowania – projektowany przepis uzupełnia zasadę jawności akt postępowania dla strony.

Art. 201 § 1 pkt 7 i art. 205a § 1 pkt 5 – uchwała 7 sędziów NSA z dnia 22 kwietnia 2002 r. sygn. akt FPS 2/02: „Na szczególne znaczenie faktury VAT w obrocie gospodarczym zwrócił uwagę Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 3 października 2001 r. sygn. akt V KKN 249/01 (OSNKW 2002, nr 1 – 2, poz. 7). W orzeczeniu tym wskazano, że faktura VAT ma zasadnicze znaczenie dla wykonania zobowiązań podatkowych, a jej istotne elementy mają walor dowodowy. Na gruncie kodeksu karnego faktura VAT jest dokumentem w rozumieniu art. 115 § 14. Obowiązek wystawienia takiej faktury wynika z art. 32 ust. 1 omawianej ustawy podatkowej (tj. ustawy o podatku od towarów i usług z 1993 r. – przyp. MF), który nadaje temu dokumentowi szczególną moc dowodową, czyniąc go dokumentem o cechach zaufania publicznego. Wystawienie fikcyjnej faktury VAT godzi w prawidłowość ustalenia i wykonania zobowiązań podatkowych wobec Państwa, zwłaszcza gdy jedna ze stron transakcji, nieświadoma jej fikcyjności, wypełnia swoje zobowiązania podatkowe względem drugiej strony. Według powołanego postanowienia, kierując się tymi ustaleniami, należy zaakceptować pogląd, że jeżeli oszukańcze manipulacje, podjęte w celu niewykonania zobowiązań podatkowych, polegały na wystawianiu faktur potwierdzających nieistniejące transakcje lub na posługiwaniu się takimi fakturami, to w tym fragmencie mechanizmu wykonawczego ogólne przepisy prawa karnego powszechnego, takie jak art. 270 i 271 k.k., zostają wyparte przez przepis szczególny art. 62 § 2 kodeksu karnego skarbowego. Natomiast wystawienie przez uprawnioną osobę faktury VAT, która nie dokumentuje rzeczywistego zdarzenia gospodarczego, wyłącznie w celu wprowadzenia w błąd innej osoby dla doprowadzenia jej do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, a nie dla wykonania zobowiązań podatkowych, wyczerpuje dyspozycję art. 271 k.k. Wystawienie zatem faktury z wykazanym podatkiem, która nie dokumentuje rzeczywistej operacji gospodarczej, powinno znaleźć się w kręgu zainteresowania organów ścigania, które powinny zbadać, czy okoliczności wystawienia takiej faktury nie wskazują na popełnienie jednego z powyżej wymienionych przestępstw. Przedsiębiorcy

wystawiający faktury muszą sobie zdawać sprawę z wagi tego dokumentu – jak słusznie stwierdził Sąd Najwyższy – dokumentu zaufania publicznego, istotnego prawnie dla stosunków prywatnoprawnych oraz publicznoprawnych, a w związku z tym brać w pełni odpowiedzialność za zawarte w nich treści, a zwłaszcza za fakt, że dokumentują one rzeczywiste operacje gospodarcze, pod rygorem odpowiedzialności karnej. Jednakże w sytuacjach, gdy takie zachowania podlegają penalizacji, nie tworzą one zobowiązań podatkowych.” Usunięcie praktycznych wątpliwości co do zakresu postępowania podatkowego wymaga dokonania zmian legislacyjnych realizujących koncepcję wypracowaną w orzecnictwie sądów administracyjnych. Przepisy art. 201 § 1 pkt 7 i 205a § 1 pkt 5 Ordynacji podatkowej precyzują tryb postępowania w sytuacji powzięcia przez organ podatkowy – w związku z czynnościami dowodowymi podjętymi w toku prowadzonego postępowania – uzasadnionego podejrzenia popełnienia przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów (tzw. puste faktury). Przepisy te zobowiązują organ podatkowy do zawieszenia postępowania, w przypadku zawiadomienia właściwego organu ścigania o podejrzeniu popełnienia przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów, do czasu powzięcia wiadomości o podjętym rozstrzygnięciu w postępowaniu karnym.

Art. 210 § 2a – wprowadza obowiązek zamieszczania w decyzji podlegającej wykonaniu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji także pouczenia o odpowiedzialności karnej za usunięcie, ukrycie, zbycie, darowanie, zniszczenie, rzeczywiste lub pozorne obciążenie albo uszkodzenie składników majątku strony, w celu udaremnienia egzekucji obowiązku wynikającego z tej decyzji. Pouczenie takie będzie także elementem postanowienia podlegającego wykonaniu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (art. 219). Przedmiotowa zmiana jest zmianą ściśle związaną z wprowadzoną w art. 239a Ordynacji podatkowej instytucją wstrzymania wykonania decyzji nieostatecznej. Zaproponowane uregulowanie ma na celu przeciwdziałanie umyślnym działaniom podatników, podejmowanym w okresie wstrzymania z mocy prawa wykonania decyzji nieostatecznej organu podatkowego (organu kontroli skarbowej), w zakresie rozporządzania swoim majątkiem, które prowadzą do udaremnienia egzekucji obowiązku wynikającego

z tej decyzji. Opisane zachowanie jest penalizowane w art. 300 § 2 Kodeksu karnego.

Uchylenie art. 224 – 225 jest konsekwencją unormowania całej problematyki wstrzymania wykonania decyzji w nowym rozdziale 16a.

Uchylenie art. 238 jest konsekwencją unormowania całej problematyki wstrzymania wykonania decyzji w nowym rozdziale 16a.

Przepis art. 124 Ordynacji podatkowej jako zasadę ogólną postępowania podatkowego wskazuje doprowadzanie, w miarę możliwości, do dobrowolnego wykonywania decyzji podatkowych. Praktyka, a w szczególności możliwość wyrządzenia często nieodwracalnych szkód przymusowym wykonaniem decyzji, która jest następnie uchylana lub unieważniana, i związane z tym skutki budżetowe (odszkodowanie, oprocentowanie nadpłaty) wskazuje na potrzebę wzmocnienia tej zasady. Z uwagi na obszerność problematyki związanej z wykonywaniem decyzji organu podatkowego zasadne jest umiejscowienie kompleksowych regulacji tego zagadnienia w nowym rozdziale 16a działu IV Ordynacji podatkowej.

W zakresie wykonywania decyzji organu podatkowego obowiązywać będą dwie podstawowe zasady:

- 1) wstrzymania wykonania decyzji w czasie trwania postępowania odwoławczego,
- 2) wykonalności decyzji ostatecznej.

Wzorem unormowań Kodeksu postępowania administracyjnego nieostateczna decyzja organu podatkowego nie będzie podlegać wykonaniu (art. 239a). Powyższe odnosi się jedynie do decyzji nakładających na stronę obowiązek, który może podlegać wykonaniu w wyniku zastosowania przepisów ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. Wstrzymanie wykonania decyzji odnosi się jedynie do organu podatkowego (organu egzekucyjnego) i nie ogranicza możliwości dobrowolnego wykonania decyzji przez stronę – art. 239g (obecny art. 224b § 1).

Wyjątek od powyższej zasady wynika z art. 239b. Przepisy te uprawniają organ podatkowy, który wydał decyzję, do nadania tej decyzji rygoru natychmiastowej

wykonalności w przypadkach skatalogowanych w art. 239b § 1 pkt 1 – 4 ustawy (przesłanki te należy rozumieć rozłącznie). Przesłanki nadawania rygoru natychmiastowej wykonalności w sposób bezpośredni nie są związane z treścią decyzji określającej wysokość zobowiązania podatkowego albo innej decyzji nakładającej obowiązek podlegający wykonaniu w trybie przepisów ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. Przesłanki nadawania rygoru natychmiastowej wykonalności są związane przede wszystkim z sytuacją majątkową strony postępowania, jej podejściem do wykonywania zobowiązań pieniężnych oraz perspektywami wykonania zobowiązania wynikającego z decyzji.

Przesłanka normowana w art. 239b § 1 pkt 1 (organ podatkowy posiada informacje, z których wynika, że wobec strony toczy się postępowanie egzekucyjne administracyjne lub sądowe w zakresie innych należności pieniężnych) opiera się na założeniu, że skoro w zakresie innych wierzytelności (publicznoprawnych lub cywilnoprawnych) zostały wyczerpane wszelkie możliwości doprowadzenia do wykonania tych wierzytelności w sposób dobrowolny, to należy przypuszczać, że strona konsekwentnie i w tym przypadku nie będzie wyrażać woli wykonania zobowiązania wynikającego z decyzji albo nie będzie w stanie tego zobowiązania wykonać z uwagi na zastosowane środki egzekucyjne w zakresie innych egzekwowanych wierzytelności. Bez nadania rygoru natychmiastowej wykonalności decyzji w okolicznościach wymienionych w art. 239b § 1 pkt 1 przy skutecznej egzekucji innych należności obciążających stronę, zobowiązanie wynikające z decyzji nie zostanie wykonane. Czas trwania postępowania odwoławczego spowoduje często trwałą utratę możliwości wykonania decyzji. W celu uniknięcia takich sytuacji zasadne jest nadanie rygoru natychmiastowej wykonalności decyzji. Takie rozwiązanie, premiując podmioty podejmujące starania w celu realizowania swoich należności w sposób dobrowolny, jednocześnie oddziałuje w celu ograniczania zatorów płatniczych w zakresie należności cywilnoprawnych.

Brak majątku o wartości odpowiadającej wysokości zaległości podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę, na którym można ustanowić hipotekę przymusową lub zastaw skarbowy, korzystające z pierwszeństwa zaspokożenia (art. 239b § 1

pkt 2) w praktyce oznacza bezskuteczność egzekucji w całości lub w części. Wstrzymanie wykonania decyzji w takim przypadku: bez perspektyw efektywnej egzekucji oraz bez możliwości uzyskania przez organ podatkowy efektywnego tj. korzystającego z pierwszeństwa zaspokojenia byłoby niecelowe. Nadanie rygoru natychmiastowej wykonalności jest też uzasadnione w sytuacji, gdy strona posiada majątek o wartości pozwalającej na przeprowadzenie efektywnej egzekucji, ale w toku postępowania odwoławczego tego majątku o znacznej wartości zaczyna się wyzbywać (art. 239b § 1 pkt 3). Takie działanie strony postępowania obniża szansę na efektywną egzekucję w przyszłości, więc organ podatkowy powinien mieć możliwość nadania rygoru natychmiastowej wykonalności. Przepis ten nie obejmuje przedsiębiorców zbywających majątek obrotowy o znacznej wartości w ramach prowadzonej działalności gospodarczej.

Jeżeli zobowiązanie podatkowe wynikające z decyzji organu pierwszej instancji może ulec przedawnieniu (a więc nie istnieją żadne okoliczności przerywające lub zawieszającego bieg terminu przedawnienia wymienione w art. 70 § 2 – 8 Ordynacji podatkowej) zasadne jest nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności (art. 239b § 1 pkt 4). Biorąc pod uwagę skomplikowany charakter spraw podatkowych i czas trwania postępowania odwoławczego, konieczne jest zapewnienie minimalnego okresu umożliwiającego wykonanie zobowiązania podatkowego wynikającego z decyzji przed upływem terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego.

W art. 239b § 2 przyjęto zasadę, że rygor natychmiastowej wykonalności będzie nadawany wówczas, gdy organ podatkowy uprawdopodobni, że zobowiązanie podatkowe wynikające z decyzji nie zostanie wykonane. Tryb nadawania rygoru natychmiastowej wykonalności normują przepisy art. 239b § 3 i 4 oraz art. 165 § 5 pkt 3. Rygor natychmiastowej wykonalności może być nadany w każdym czasie po doręczeniu decyzji lub w dniu jej doręczenia. W sprawie nadania decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności, ze względu na specyficzny charakter tej instytucji, nie będzie wydawane postanowienie o wszczęciu postępowania (art. 165 § 5 pkt 3). Doręczenie stronie takiego postanowienia pomniejszałoby szansę na efektywną egzekucję. Rygor natychmiastowej wykonalności nadawany jest w drodze postanowienia wydanego przez organ

podatkowy pierwszej instancji. Na postanowienie w sprawie nadania rygoru natychmiastowej wykonalności służy zażalenie (art. 239b § 4). Zażalenie na to postanowienie nie wstrzymuje wykonalności decyzji. Postępowanie w sprawie rygoru natychmiastowej wykonalności decyzji jest formalnie wyodrębnione od postępowania odwoławczego. Nie skorzystano z rozwiązań zawartych w przepisach Kodeksu postępowania administracyjnego co do możliwości nadania rygoru bezpośrednio w treści decyzji, gdyż w dalszym toku postępowania wymusza to połączenie merytorycznego rozpatrywania odwołania z badaniem zasadności nadania rygoru natychmiastowej wykonalności i tym samym opóźnia się rozstrzygnięcie w kwestii nadania rygoru. Sprawa nadania rygoru natychmiastowej wykonalności powinna być przedmiotem postępowania w II instancji bez zbędnej zwłoki i w terminie szybszym niż termin rozpatrzenia odwołania. Taki stan zostanie osiągnięty poprzez formalne oddzielenie postępowania odwoławczego od postępowania zażaleniowego w sprawie nadanego rygoru natychmiastowej wykonalności. W przypadku decyzji organu kontroli skarbowej rygor natychmiastowej wykonalności będzie nadawać organ podatkowy, który jest wierzycielem obowiązków wynikających z tej decyzji.

Rygor natychmiastowej wykonalności nie może skrócić terminu płatności zobowiązania wynikającego z decyzji lub z przepisu prawa – art. 239b § 5.

Wstrzymanie wykonalności decyzji o zabezpieczeniu podważałoby cel wydania tej decyzji związany z zabezpieczeniem interesów fiskalnych, które są zagrożone. Z tych względów decyzja o zabezpieczeniu ma rygor natychmiastowej wykonalności z mocy prawa – art. 239c. Wyjątek stanowi sytuacja, gdy wykonanie decyzji następuje dobrowolnie na wniosek strony w formie określonej w art. 33d; rygor natychmiastowej wykonalności w tym przypadku byłby sprzeczny z formą wykonania decyzji.

Wykonanie decyzji wymierzającej podatek jest wstrzymane do czasu zakończenia postępowania w sprawie zwolnienia z podatku (zasada nieszkodzenia zastosowaniem się do wiążącej interpretacji – art. 239d).

Decyzja ostateczna co do zasady podlega wykonaniu – art. 239e. Wstrzymanie wykonania decyzji ostatecznej w razie wniesienia skargi do sądu

administracyjnego nastąpi po przedłożeniu zabezpieczenia dobrowolnego wskazanego w art. 33d § 2 – art. 239f § 1 pkt 1. W tym trybie wstrzymanie wykonania decyzji nastąpi do wysokości i na czas trwania zabezpieczenia dobrowolnego. Inną możliwością uzyskania wstrzymania wykonania decyzji ostatecznej zaskarżonej do sądu administracyjnego jest ustanowienie hipoteki przymusowej lub zastawu skarbowego zabezpieczającego wykonanie zobowiązania wynikającego z zaskarżonej decyzji do wysokości odpowiadającej wartości zabezpieczenia rzeczowego (art. 239f § 1 pkt 2). Uprawnienie do wstrzymania wykonania decyzji przyznaje się organowi podatkowemu I instancji. Podjęcie decyzji o wstrzymaniu wykonania decyzji nie ma bezpośredniego związku z ustaleniami postępowania odwoławczego. Przesłanką wstrzymania wykonania decyzji na podstawie art. 239f § 1 jest przyjęcie przez organ podatkowy dobrowolnego zabezpieczenia, o którym mowa w art. 33d § 2, lub ustanowienie hipoteki przymusowej albo zastawu skarbowego. Stosowanie tych instytucji pozostaje w gestii organu podatkowego I instancji. Skupienie uprawnień do podejmowania decyzji w sprawie przyjęcia zabezpieczenia i wstrzymania wykonania decyzji w organie podatkowym I instancji będzie w tym przypadku rozwiązaniem najbardziej racjonalnym, zwłaszcza ze względu na 14-dniowy termin załatwienia wniosku o wstrzymanie wykonania decyzji. W sprawie wstrzymania wykonania decyzji ostatecznej wydaje się postanowienie, na które służy zażalenie (art. 239f § 4).

Wstrzymanie wykonania decyzji nie ma wpływu na bieg odsetek za zwłokę (art. 239h) – obecny art. 224b § 2 Ordynacji. W okresie wstrzymania wykonania decyzji jest dopuszczalne ustanawianie zabezpieczenia rzeczowego – art. 239i. W związku z uchYLENIEM art. 238 kwestie wykonywania postanowień są unormowane analogicznie do wstrzymania wykonywania decyzji (art. 239j).

Art. 270 poszerza katalog ulg w spłacie kosztów postępowania – wprowadza możliwość ich umorzenia lub rozłożenia na raty. Ponadto przepis ten określa przesłanki zastosowania ulgi w uiszczeniu kosztów postępowania (uzasadnione ważnym interesem osoby obowiązanej). Przedmiotowe ulgi stanowią pomoc de minimis (art. 67b § 1 pkt 1 i 2).

Celem projektowanych zmian w zakresie kontroli podatkowej jest stworzenie maksymalnie szerokich warunków do dobrowolnego regulowania zobowiązań podatkowych. Zmiany te bazują na założeniu uczciwości podatnika i jego skłonności do dobrowolnego wykonywania obowiązków podatkowych. Ponadto należy zaznaczyć, iż zgodnie z art. 77 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, organy administracji publicznej kontrolują przedsiębiorców na zasadach określonych w tej ustawie. Natomiast w zakresie nieuregulowanym w rozdziale 5 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej do kontroli przedsiębiorców stosuje się przepisy ustaw szczególnych (w tym przypadku przepisy Ordynacji podatkowej).

Art. 281a § 1 umożliwia wyznaczenie więcej niż jednej osoby do reprezentowania podatnika (płatnika, inkasenta, następcę prawnego) w zakresie kontroli podatkowej. Jednakże w takim przypadku kontrolowany będzie zobowiązany do wyznaczenia jednej z tych osób do kontaktów z organem podatkowym. Zmiana ta usprawni prowadzenie kontroli podatkowej zarówno po stronie kontrolowanego, jak i organu podatkowego

Art. 281a § 2 określa i uściśla zakres uprawnień osoby wyznaczonej do reprezentowania kontrolowanego w trakcie kontroli. Przyjęto, iż osoba wyznaczona jest uprawniona do działania w zakresie odbioru zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli podatkowej, wyrażenia zgody, o której mowa w art. 282b § 3, odbioru upoważnienia do przeprowadzenia kontroli podatkowej, zakończenia kontroli podatkowej, złożenia wyjaśnień i zastrzeżeń do protokołu kontroli oraz wszystkich czynności kontrolnych. Taka zmiana usunie wątpliwości między innymi w zakresie możliwości doręczenia protokołu kontroli osobie wyznaczonej przez kontrolowanego. Osoba wyznaczona nie może zastąpić kontrolowanego w zakresie złożenia oświadczenia o stanie majątkowym (art. 285a).

Art. 282b wprowadza nową instytucję – zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli. Celem tej instytucji jest zwiększenie zaufania do organów podatkowych, promowanie dobrowolnego wypełniania obowiązków podatkowych, jak również umożliwienie kontrolowanym właściwej organizacji pracy w związku z planowaną kontrolą. Regułą jest zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli

podatkowej z 7-dniowym wyprzedzeniem. Natomiast w przypadku, gdy kontrola nie zostanie wszczęta w terminie 30 dni od dnia doręczenia zawiadomienia, wszczęcie kontroli wymaga ponownego zawiadomienia (art. 282b § 2). Przepis art. 282b § 3 stanowi ochronę dla kontrolowanego, który został zawiadomiony o zamiarze wszczęcia kontroli i stanowi praktyczną realizację zasady zaufania do organów podatkowych. Wszczęcie kontroli w terminie wcześniejszym wymagać będzie zgody kontrolowanego. W takim przypadku zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli nie będzie wysyłane za pośrednictwem poczty, lecz kontrolujący doręczy je osobiście kontrolowanemu bezpośrednio przed wszczęciem kontroli. Zgoda będzie wyrażana poprzez złożenie podpisu w odpowiedniej pozycji druku zawiadomienia.

Elementy formalne zawiadomienia określa art. 282b § 4. Wzór zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli określi minister właściwy do spraw finansów publicznych w drodze rozporządzenia – art. 282a § 5.

Zasada zawiadamiania o zamiarze wszczęcia kontroli nie może być stosowana w każdym przypadku i musi podlegać pewnym ograniczeniom (art. 282c § 1). Są to ograniczenia o charakterze podmiotowym i przedmiotowym. Ważny interes podatnika, interes publiczny, jak również terminowe regulowanie należności publicznoprawnych przemawiają za wprowadzeniem ograniczeń.

Zawiadomienie nie będzie dokonane, jeżeli kontrola dotyczy zasadności zwrotu różnicy podatku lub zwrotu podatku naliczonego w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług – art. 282c § 1 pkt 1 lit a. Terminowość kontroli zwrotu podatku jest zdeterminowana terminami zwrotu podatku określonymi w przepisach prawa podatkowego. W interesie podatnika uprawnionego do zwrotu (szybszy zwrot) i w interesie publicznym (uniknięcie oprocentowania w razie nieterminowego zwrotu podatku) jest wszczynanie kontroli bez uprzedniego zawiadomienia.

Bez zawiadomienia kontrola zostanie wszczęta, jeżeli celem kontroli jest pośrednio niezwłoczne zabezpieczenie materiału dowodowego (na co składają się przesłanki określone w art. 282c § 1 pkt 1 lit. b – f). Zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli we wskazanych przypadkach mogłoby zostać

wykorzystane do niszczenia materiału dowodowego, preparowania dowodów w sposób korzystny dla kontrolowanego albo zacierania śladów przestępstwa.

Kontrole o charakterze doraźnym dotyczące ewidencjonowania obrotu za pomocą kasy rejestrującej, użytkowania kasy rejestrującej oraz sporządzenia spisu z natury (przesłanki określone w art. 282c § 1 pkt 1 lit. g) nie powinny być poprzedzane zawiadomieniem, gdyż przeczyłoby to specyfice i celowości kontroli. Zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli w tego typu kontrolach, gdy chodzi o bieżące weryfikowanie zachowań podatnika lub stanu faktycznego (remanent) uczyniłoby kontrolę fikcją. Nieuczciwy podatnik miałby wystarczający czas na przygotowanie się do kontroli i chociażby czasowe zatajenie istniejących nieprawidłowości.

Organ podatkowy powinien mieć także możliwość objęcia podczas prowadzonej kontroli innych okresów rozliczeniowych nieobjętych pierwotnym zawiadomieniem o zamiarze wszczęcia kontroli, z uwagi na poważne nieprawidłowości stwierdzone w wyniku dokonanych już czynności kontrolnych (art. 282c § 2). Zawiadamianie o zamiarze wszczęcia (rozszerzenia) kontroli w zakresie innych okresów rozliczeniowych w podatku, który jest już przedmiotem kontroli stanowiłoby zbędne opóźnienie w prowadzeniu kontroli i mogłoby prowadzić do przekroczenia limitów czasowych określonych w ustawie o swobodzie działalności gospodarczej.

Rezygnacja z zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli może być też uzasadniona okolicznościami dotyczącymi kontrolowanego. Zawiadomienie nie nastąpi, jeżeli nie ma gwarancji sprawnego przeprowadzenia kontroli podatkowej, istnieje prawdopodobieństwo utrudniania kontroli podatkowej oraz ryzyko unikania obowiązku zapłaty podatku, który zostanie ujawniony w wyniku przeprowadzonej kontroli (art. 282c § 1 pkt 2).

W każdym przypadku wszczęcia kontroli bez zawiadomienia z uwagi na wyłączenia przedmiotowe lub podmiotowe kontrolowanego informuje się o przyczynach braku tego zawiadomienia – art. 282c § 3.

Art. 285b uwzględnia zasadę szybkości postępowania wynikającą z art. 125, która do kontroli podatkowej ma zastosowanie w związku z art. 292, oraz wychodzi naprzeciw oczekiwaniom przedsiębiorców, aby prowadzenie kontroli

następowało w sposób jak najmniej uciążliwy dla kontrolowanego. W przepisie tym dopuszczono możliwość przeprowadzenia kontroli lub poszczególnych jej czynności również w siedzibie organu podatkowego, jeżeli może to usprawnić prowadzenie kontroli lub kontrolowany zrezygnował z uczestniczenia w czynnościach kontrolnych.

Zmiana w art. 294 § 1 pkt 2 – zmiana postulowana przez stronę samorządową usprawni funkcjonowanie organów podatkowych samorządu terytorialnego oraz przepływ informacji w celu realizacji zadań przez te organy.

Art. 299 § 6 i 7 – zgodnie z art. 299 § 3 pkt 8 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.), organy podatkowe udostępniają komornikom sądowym informacje wynikające z akt spraw podatkowych, z wyłączeniem informacji określonych w art. 182 tej ustawy, w związku z toczącym się postępowaniem egzekucyjnym lub zabezpieczającym. Z kolei na mocy przepisu art. 2 ust. 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. z 2006 r. Nr 167, poz. 1191, z późn. zm.) organy administracji publicznej, urzędy skarbowe, organy rentowe, o których mowa w art. 476 § 4 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296, z późn. zm.), banki, spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe, podmioty prowadzące działalność maklerską, organy spółdzielni mieszkaniowych, zarządy wspólnot mieszkaniowych, inne podmioty zarządzające mieszkaniami i lokalami użytkowymi, jak również inne instytucje są obowiązane na pisemne żądanie komornika udzielić mu informacji niezbędnych do prawidłowego prowadzenia postępowania egzekucyjnego, dokonania zabezpieczenia oraz wykonania innych czynności wchodzących w zakres jego ustawowych zadań, w szczególności dotyczące stanu majątkowego dłużnika oraz umożliwiających identyfikację składników jego majątku. Jednocześnie przepis art. 2 ust. 9 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji stanowi podstawę do pobierania opłaty za udostępnione informacje, nie wskazując przy tym wysokości opłaty, formy i terminu płatności. W aktualnym stanie prawnym koszty udostępnienia informacji komornikom sądowym przez urzędy skarbowe obciążają budżet państwa. Organy podatkowe sygnalizują potrzebę usystematyzowania zasad odpłatności za informacje udzielane komornikom sądowym. Takie postulaty

zgłasza też Krajowa Rada Komornicza. Należy zauważyć, iż obowiązek uiszczenia opłaty od informacji udzielonych komornikom przez ZUS wprowadzony jest w art. 50 ust. 10 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 11, poz. 74, z późn. zm.). Zakres danych wynikających z ewidencji i akt spraw prowadzonych przez organy podatkowe użytecznych dla potrzeb egzekucji sądowej jest o wiele większy niż danych posiadanych przez ZUS. Ilość wniosków komorników sądowych kierowanych do urzędów skarbowych jest znacząco większa niż w przypadku ZUS (w ostatnich dwóch latach wpłynęło około 1.260.000 wniosków) i odnotowuje się tendencję wzrostową. Obciążenie pracą niezbędną do realizacji wniosku komornika sądowego i koszty materiałowe z tym związane ponoszone przez organy podatkowe (budżet państwa) są więc proporcjonalnie większe niż w przypadku ZUS. Ponadto należy mieć na uwadze, iż czynności egzekucyjne w sprawach cywilnych komornik sądowy wykonuje na własny rachunek (art. 3a ustawy o komornikach sądowych i egzekucji).

Mając na względzie powyższe, nie można akceptować sytuacji, w której koszty ponoszone przez organy podatkowe w zakresie sporządzenia informacji na żądanie przez komornika sądowego ponosi budżet państwa, czyli de facto wszyscy podatnicy, w tym również przedsiębiorcy terminowo regulujący swoje zobowiązania podatkowe. Wobec powyższego w art. 299 § 6 proponuje się odpłatne udostępnianie przez organy podatkowe, na wniosek komorników sądowych, informacji w związku z toczącym się postępowaniem egzekucyjnym lub zabezpieczającym. Proponowane rozwiązanie pozwoli na pokrycie w części kosztów ponoszonych przez organy podatkowe (budżet państwa), w związku z udostępnianiem komornikom sądowym informacji. Formę udostępniania informacji, wysokość opłat, tryb ich pobierania oraz sposób uiszczenia zostaną określone w rozporządzeniu Ministra Finansów (art. 299 § 7).

Art. 2. Ustawa o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 154 – w sytuacji wprowadzenia zasady niewykonywania decyzji nieostatecznej, zabezpieczenie dokonywane na podstawie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji nabiera większego znaczenia. W celu należytego zabezpieczenia interesów fiskalnych Skarbu Państwa zaproponowano nowe

brzmienie art. 154, zapewniające większą trwałość dokonanych zabezpieczeń. Należy przy tym zauważyć, iż zgodnie z przepisami ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji zabezpieczenie obowiązku o charakterze pieniężnym nie stanowi wykonania tego obowiązku. Natomiast szczególny charakter należności publicznoprawnych uzasadnia przyjęcie rozwiązania stwarzającego gwarancje wykonania tego obowiązku w przyszłości. Zmiana w § 1 polega na wyodrębnieniu nowej przesłanki dokonania zabezpieczenia, tj. przesłanki niezłożenia oświadczenia, o którym mowa w art. 39 ustawy – Ordynacja podatkowa, mimo wezwania do jego złożenia albo niewykazania w złożonym oświadczeniu wszystkich rzeczy lub praw podlegających ujawnieniu. Odmowę złożenia oświadczenia o posiadanych ruchomościach lub nieruchomościach można rozpatrywać jako zamiar ukrycia rzeczywistego stanu posiadania, co można łączyć z zamiarem udaremnienia egzekucji. Takie obawy mogą też istnieć w razie złożenia fałszywego oświadczenia, tj. niewykazującego mienia podlegającego ujawnieniu.

W sytuacji natomiast wydania decyzji lub innego orzeczenia podlegającego wykonaniu w sprawie, w której dokonano zabezpieczenia, bądź nadania decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności uzasadnione jest przyjęcie rozwiązań pozwalających na wywołanie skutków prawnych przewidzianych w art. 154 § 4 i 5 ustawy z dniem wystawienia tytułu wykonawczego pod warunkiem jego wystawienia w określonym terminie. W przypadku zaistnienia zdarzeń skutkujących wykonalnością decyzji, dokonane w toku postępowania zajęcia zabezpieczające przekształci się z mocy prawa w zajęcia egzekucyjne, bez konieczności ponawiania tych czynności w toku egzekucji wszczętej na podstawie ostatecznej decyzji (orzeczenia) właściwego organu. Ze względu na mogące wystąpić wątpliwości interpretacyjne, uzasadnione było także jednoznaczne sprecyzowanie skutków prawnych tego przekształcenia. Jednocześnie pozostawiono bez zmian uregulowania w zakresie przekształcenia się zajęcia zabezpieczającego w egzekucyjne w przypadku wygaśnięcia decyzji, o której mowa w art. 61 ust. 3 ustawy z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne (Dz. U. z 2004 r. Nr 68, poz. 622 i Nr 273, poz. 2703).

Ponadto w proponowanym brzmieniu art. 154 § 4 wydłużony został także termin, w którym możliwe będzie wystawienie tytułu wykonawczego, skutkujące

przekształceniem się zajęcia zabezpieczającego w zajęcie egzekucyjne. Zmiana spowodowana jest tym, iż wobec przyjęcia zasady niewykonywania decyzji nieostatecznych nie jest możliwe wystawienie tytułu wykonawczego w terminie 14 dni. Wystawienie tytułu wykonawczego co do zasady będzie mogło nastąpić po doręczeniu ostatecznej decyzji nakładającej obowiązek. Decyzją ostateczną jest decyzja, od której nie służy odwołanie w postępowaniu podatkowym. W przypadku zatem decyzji organu I instancji wystawienie tytułu wykonawczego będzie uzależnione od upływu 14-dniowego terminu do wniesienia środka zaskarżenia. Ponadto w przypadku decyzji ustalających wystawienie tytułu wykonawczego uzależnione będzie także od upływu terminu płatności, a następnie zrealizowania, wynikającego z art. 15 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji obowiązku przesłania upomnienia zawierającego wezwanie do wykonania obowiązku. Wierzyciel, aby móc wystawić tytuł wykonawczy, będzie musiał zatem dysponować dokumentami potwierdzającymi wykonalność obowiązku (np. zwrotne potwierdzenie odbioru decyzji, upomnienia). Okres oczekiwania na zwrotne potwierdzenie odbioru urzędowych dokumentów, na który organ administracji publicznej nie ma wpływu, wynosi natomiast niejednokrotnie ponad miesiąc. Wobec powyższego pozostawienie dotychczas obowiązującego terminu na wystawienie tytułu wykonawczego skutkowałoby niemożnością zastosowania tej instytucji. Wydłużenie terminu do wystawienia tytułu wykonawczego skutkującego przekształceniem się zajęcia zabezpieczającego w zajęcie egzekucyjne podyktowane zostało zatem przyczynami niezależnymi od organu podatkowego. Należy jednak zauważyć, że wydłużenie tego terminu umożliwi dobrowolne wykonanie obowiązku, który staje się wykonalny z chwilą doręczenia decyzji ostatecznej, w okresie dłuższym niż 14 dni.

Art. 159 – zmiana tego przepisu jest konsekwencją zmian w art. 154 oraz wprowadzenia w Ordynacji podatkowej nowej zasady wykonywania decyzji ostatecznych. Proponowana zmiana jest niezbędna w celu należytego zapewnienia ochrony interesów fiskalnych Skarbu Państwa. W świetle wprowadzenia zasady niewykonywania decyzji nieostatecznych do czasu zakończenia postępowania rozpoznawczego merytorycznie nieuzasadniona jest dotychczasowa regulacja, na podstawie której organ egzekucyjny zobowiązany

jest uchylić zabezpieczenie należności pieniężnych na wniosek zobowiązanego, jeżeli wierzyciel w terminie 30 dni od dnia dokonania zabezpieczenia nie wystąpił z wnioskiem o wszczęcie postępowania egzekucyjnego. Wystąpienie wierzyciela z wnioskiem o wszczęcie postępowania egzekucyjnego i tytułem wykonawczym będzie bowiem możliwe dopiero po wydaniu decyzji podlegającej wykonaniu. Nie jest natomiast możliwe zakończenie postępowania rozpoznawczego w tak krótkim czasie. Brak jest zatem uzasadnienia dla pozostawienia rozwiązania, zgodnie z którym uchylenie zabezpieczenia następowałoby wyłącznie w wyniku złożonego wniosku zobowiązanego, skoro przyczyną niewszczywania postępowania egzekucyjnego jest brak decyzji ostatecznej.

Z tych względów w proponowanym brzmieniu § 1 pozostawiono dotychczasowe rozwiązanie zawarte w tym przepisie, dotyczące zabezpieczenia obowiązku o charakterze niepieniężnym. W zakresie należności pieniężnych przyjęto, że uchylenie zabezpieczenia nastąpi na podstawie art. 157a, który przewiduje możliwość uchylenia zabezpieczenia w każdym czasie, gdy zaistnieją okoliczności uzasadniające uchylenie dokonanego zabezpieczenia. Jednocześnie podkreślić należy, że w obowiązującym stanie prawnym 30-dniowy termin na zgłoszenie wniosku o wszczęcie postępowania egzekucyjnego mógł być przedłużony przez organ egzekucyjny w sposób nieograniczony. Ograniczenie terminu przedłużenia zabezpieczenia dotyczy wyłącznie obowiązku o charakterze niepieniężnym (art. 159 § 2).

Art. 166a – zajęcie pieniędzy, wierzytelności z rachunku bankowego, innych wierzytelności i praw majątkowych, w wyniku którego na oprocentowanym rachunku bankowym organu egzekucyjnego z oprocentowaniem udzielonym przez bank dla wkładów wypłacanych na każde żądanie, znajdują się zajęte pieniądze bądź środki pieniężne przekazywane przez dłużników zajętej wierzytelności, może stanowić przeszkodę do dobrowolnego uiszczenia zabezpieczonej kwoty należności pieniężnych, co może prowadzić do wszczęcia egzekucji administracyjnej tych należności w przypadku, gdy staną się one wymagalne. W celu uniknięcia dolegliwości związanych z wszczęciem postępowania egzekucyjnego zmierzającego do przymusowego wykonania przez zobowiązanego tego obowiązku (np. powstanie kosztów egzekucyjnych),

proponuje się w art. 166a dodanie przepisu umożliwiającego zobowiązanemu dobrowolne uiszczenie tych należności ze środków znajdujących się na ww. rachunku.

Art. 3 – ustawa o kontroli skarbowej.

Zmiana art. 13 ustawy o kontroli skarbowej ma charakter dostosowawczy do uregulowań wprowadzonych w art. 282b i art. 282c Ordynacji podatkowej w zakresie zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli. Dodany w art. 13 ust. 1a umożliwi stosowanie instytucji zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli w odniesieniu do kontroli prowadzonych przez organy kontroli skarbowej. Natomiast zmiana proponowana w ust. 5 art. 13 wyeliminuje konieczność dwukrotnego zawiadamiania kontrolowanego o zamiarze wszczęcia postępowania kontrolowanego oraz o wszczęciu kontroli podatkowej w ramach tego samego postępowania. Zmiana w art. 13 ust. 9 wyłącza zaś obowiązek zawiadamiania kontrolowanego o zamiarze wszczęcia kontroli podatkowej w przypadkach wszczynania tzw. kontroli podatkowych na legitymację. Projektowana zmiana wprowadza rozwiązanie analogiczne do przewidzianego w projektowanym art. 282c § 1 pkt 1 lit. f ustawy – Ordynacja podatkowa. Z uwagi na przesłanki wszczynania kontroli podatkowej w tym trybie, uprzednie zawiadomienie kontrolowanego byłoby niezasadne z powodu możliwości wykorzystania tego faktu do udaremniania kontroli poprzez zniszczenie lub ukrycie materiału dowodowego.

Z kolei art. 25 ust. 2 określa organ podatkowy właściwy do nadania rygoru natychmiastowej wykonalności, o którym mowa w art. 239b § 3 Ordynacji podatkowej w odniesieniu do decyzji organu kontroli skarbowej. Przepis ten powierza wykonywanie tego obowiązku organowi podatkowemu, który jest wierzycielem obowiązków wynikających z tej decyzji.

Art. 4. Ustawa o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników.

Obecne uregulowanie art. 10 ust. 2 pkt 3 ustawy dotyczy delegowania uprawnień na ministra właściwego do spraw finansów publicznych do wydania rozporządzenia, w którym może określić tryb przekazywania do naczelników urzędów skarbowych zgłoszeń identyfikacyjnych oraz aktualizacyjnych z wykorzystaniem środków komunikacji elektronicznej, ale tylko w zakresie

zgłoszeń dokonywanych przez podatników podatku dochodowego od osób fizycznych. Biorąc pod uwagę obecny stopień rozwoju systemów informatycznych oraz ich ochrony, ograniczanie zakresu podmiotów uprawnionych do składania zgłoszeń rejestracyjnych i aktualizacyjnych w formie elektronicznej wyłącznie do podatników podatku dochodowego od osób fizycznych wydaje się niecelowe. Propozycja zmiany art. 10 ust. 2 oraz dodane przepisy art. 10a i art.10b umożliwią składanie zgłoszenia identyfikacyjnego i aktualizacyjnego za pomocą środków komunikacji elektronicznej w szerszym niż obecnie zakresie. Rozwiązanie to jest wzorowane na istniejącym w przepisach art. 3a i art. 3b ustawy – Ordynacja podatkowa. Rodzaje zgłoszeń, które mogą być składane w formie elektronicznej, określi minister właściwy do spraw finansów publicznych w drodze rozporządzenia. Projektowane rozwiązanie wychodzi naprzeciw postulatowi zwiększenia sprawności, skuteczności i szybkości prowadzonych przez organy podatkowe działań poprzez stworzenie warunków dla uproszczonej i pozbawionej dokumentów papierowych współpracy między administracją podatkową a obywatelami. Dzięki wykorzystaniu technologii informatycznych praca staje się bowiem bardziej efektywna i przyjazna dla wszystkich stron procesu rejestracji.

Art. 5. Ustawa o systemie ubezpieczeń społecznych.

Proponowana w art. 47 ust. 4e zmiana wiąże się z propozycjami zmian w art. 61 Ordynacji podatkowej i zmierza do zapewnienia mikroprzedsiębiorcom w rozumieniu przepisów ustawy o swobodzie działalności gospodarczej wyboru sposobu zapłaty składek na ubezpieczenie społeczne – w formie polecenia przelewu lub w formie przekazu pocztowego, co w praktyce umożliwiać będzie nieposiadanie rachunku bankowego przez mikroprzedsiębiorców. W art. 47 ust. 4b wprowadzono zmianę o charakterze dostosowawczym.

Przepisy przejściowe

Art. 6 – w przepisie tym przyjęto, że określona w art. 70 § 6 pkt 4 i 5 oraz § 7 pkt 4 i 5 nowa przesłanka zawieszenia biegu terminu przedawnienia nie będzie powodowała zawieszenia terminu przedawnienia zobowiązań podatkowych powstałych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy. Przyjęcie takiego rozwiązania ma na celu zagwarantowanie podatnikom ochrony praw nabytych.

Art. 7 wprowadza zasadę, że do odpowiedzialności podatkowej osób trzecich za zaległości podatkowe powstałe przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się art. 112 i 114a ustawy – Ordynacja podatkowa, wymienionej w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy. Analogiczne rozwiązanie przewidywały przepisy przejściowe w zakresie odpowiedzialności osób trzecich we wcześniejszych nowelizacjach ustawy – Ordynacja podatkowa.

Art. 8 przewiduje natomiast, że do wykonywania decyzji doręczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy będą miały zastosowanie przepisy ustawy – Ordynacja podatkowa oraz ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy. Takie rozwiązanie umożliwi kontynuowanie, na dotychczasowych zasadach, rozpoczętego przed wejściem w życie ustawy procesu wykonywania decyzji podatkowych.

Projektowana ustawa wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2009 r. (art. 9).

Proponowane w projekcie ustawy zmiany, a w szczególności zmiany w zakresie wstrzymania wykonania decyzji, mają charakter systemowy i dotyczą fundamentalnych zagadnień systemu poboru nie tylko podatków, ale wszystkich danin publicznych. Wprowadzenie tych zmian będzie wymagało przebudowy istniejących systemów informatycznych. Umożliwi to przewidziane w projekcie ustawy *vacatio legis*.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Cel projektowanej ustawy

Projektowana ustawa zmierza do kompleksowego uregulowania problematyki wykonania decyzji podatkowej oraz zawiera zmiany ukierunkowane na rozwój przedsiębiorczości oraz sprzyjające dobrowolnemu wykonywaniu zobowiązań podatkowych.

2. Konsultacje społeczne

Projekt oddziałuje na podatników, płatników, inkasentów, osoby trzecie, a także na banki i zakład ubezpieczeń społecznych.

W celu przeprowadzenia konsultacji społecznych projekt ustawy został przekazany do zaopiniowania przez organizacje przedsiębiorców, związki zawodowe, Krajową Radę Doradców Podatkowych, Krajową Izbę Rozliczeniową, Związek Banków Polskich. Projekt ustawy został także przekazany do zaopiniowania Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Ponadto tekst projektu ustawy został umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414). Kompania Węglowa S.A. z siedzibą w Katowicach przesłała zgłoszenie, o którym mowa w art. 7 ust. 2 ustawy o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa. W zgłoszeniu tym wskazała na konieczność wyłączenia wójta, burmistrza (prezydenta miasta), starosty, marszałka województwa, ich zastępców oraz skarbnika jednostki samorządu terytorialnego w sytuacji, gdy ww. osoby pełniące funkcję organów podatkowych pozostają ze stroną postępowania w stosunku prawnym, który może wywołać wątpliwości co do ich bezstronności. Jest to propozycja nieobjęta projektem ustawy. Propozycja ta zostanie przeanalizowana w przyszłych pracach legislacyjnych. Ponadto żaden z podmiotów zajmujących się działalnością

lobbingową nie zgłosił, w toku prac legislacyjnych, zainteresowania niniejszym projektem.

Projekt nie zawiera przepisów technicznych i nie podlega notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r., w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego wyraziła pozytywną opinię w sprawie projektu ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw, za wyjątkiem art. 61 § 1b ustawy – Ordynacja podatkowa, który wprowadza możliwość zapłaty podatków przez mikroprzedsiębiorców również gotówką. Strona samorządowa Komisji uważa, że zaproponowane w projekcie w tym zakresie rozwiązanie jest niepraktyczne i anachroniczne. Zauważono, że jednostki samorządu terytorialnego nie posiadają kasy, w której można byłoby dokonać zapłaty podatku gotówką. W praktyce zapłata podatku gotówką następowałaby w banku lub placówce pocztowej. Podatnik ponosiłby wówczas większe opłaty niż przy zapłacie podatku w formie polecenia przelewu.

Uwagi do projektu ustawy zgłosiła Krajowa Rada Doradców Podatkowych, Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych Lewiatan, Związek Banków Polskich oraz Konfederacja Pracodawców Polskich.

Uwagi Krajowej Rady Doradców Podatkowych odnoszące się do art. 30 § 7, art. 36, art. 61 § 1, art. 239b § 1, art. 281a § 2, art. 281b § 5, art. 282c § 1 pkt 1 lit. i) zostały w projekcie uwzględnione. Uwagi, które nie zostały uwzględnione w projekcie, dotyczą:

- w art. 61a Ordynacji podatkowej proponuje się odwołać do definicji karty płatniczej z prawa bankowego oraz ustawy o elektronicznych instrumentach płatniczych; propozycja nie zasługuje na uwzględnienie, brak odesłania do tych przepisów nie oznacza, że określone w tych przepisach pojęcie karty płatniczej nie będzie stosowane, w tym zakresie do treści art. 61a uwag nie zgłosił NBP, ZBP i KIR,
- ograniczenie w art. 64 § 2 Ordynacji podatkowej swobodnego przepływu pieniądza na rynku; przepis ten precyzuje zakres stosowania potrącenia

wierzytelności podatnika wobec państwowych jednostek budżetowych i pozostaje bez wpływu na przepływ pieniądza na rynku,

- w art. 112 § 7 termin 30-dniowy zastąpić 60-dniowym; uwaga nie zasługuje na uwzględnienie; termin 30 dni przewidziany jest również w obecnym art. 112 § 2, potrzeby wydłużenia tego terminu nie zgłaszały środowiska przedsiębiorców; przedsiębiorca decyduje o momencie wystąpienia o zaświadczenie,
- treść art. 116 § 2 Ordynacji podatkowej pomija specyfikę podatku dochodowego od osób fizycznych rozliczanego zaliczkowo w trakcie roku podatkowego i po zakończeniu roku podatkowego; przyjęte w tym przepisie rozwiązanie pozwoli na orzekanie odpowiedzialności wspólnika lub członka zarządu również za zaległości z tytułu zaliczek na podatek dochodowy. Wspólnik lub członek zarządu będą ponosić odpowiedzialność za zaległości z tytułu zaliczek, których termin płatności upływał w okresie pełnienia przez nich tej funkcji,
- pozbawienie przedsiębiorcy możliwości wstrzymania wykonania decyzji; uwaga niezasadna – przepis art. 239a wprowadza generalną zasadę niewykonalności decyzji nieostatecznych, z wyjątkiem przypadków gdy decyzji nadany został rygor natychmiastowej wykonalności. Wstrzymanie wykonania mogłoby zatem dotyczyć tylko decyzji, którym nadano rygor natychmiastowej wykonalności. Wstrzymanie wykonania takich decyzji, w wielu przypadkach, mogłoby się łączyć z zamiarem wykorzystania stanu niewykonalności decyzji do wyzbycia się majątku i w konsekwencji nieuiszczeniem podatku,
- wprowadzenie obowiązku zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli podatkowej w sprawie opodatkowania dochodów z nieujawnionych źródeł; propozycja nie zasługuje na uwzględnienie. Zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli w takim przypadku mogłoby zostać wykorzystane do preparowania dowodów w sposób korzystny dla kontrolowanego lub niszczenia materiału dowodowego.

Uwagi Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych Lewiatan odnoszące się do art. 30 § 7, art. 116 § 2, art. 281a § 1 i 2, art. 282c § 5 ustawy

- Ordynacja podatkowa zostały uwzględnione. Nieuwzględnione uwagi dotyczą:
- wskazania terminu, w którym podatnik może przedstawić organowi podatkowemu zabezpieczenie dobrowolne; propozycja niekorzystna dla podatników. Zgodnie z obowiązującym art. 33 § 5 zabezpieczenie następuje w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji albo w formie określonej w art. 33d. W razie złożenia wniosku o zabezpieczenie w formie określonej w art. 33d zabezpieczenie w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, w zakresie objętym tym wnioskiem, może nastąpić po wydaniu postanowienia odmawiającego przyjęcia zabezpieczenia. Oznacza to, że podatnik może złożyć wniosek o zabezpieczenie w formie określonej w art. 33d przez cały okres postępowania zabezpieczającego. Ograniczanie tego uprawnienia pod rygorem odmowy przyjęcia zabezpieczenia godziłoby w interesy podatników,
- nieuzasadnionego zróżnicowania momentu zapłaty podatku przez podatników posiadających rachunki bankowe w bankach i instytucjach finansowych mających i niemających siedziby na terytorium Polski; uwaga niezasadna, gdyż w przypadku zapłaty podatku w bankach i instytucjach finansowych niemających siedziby na terytorium Polski występuje pośrednictwo tzw. banku korespondenta między bankiem zagranicznym, w którym podatnik składa polecenie przelewu, a bankiem, w którym założono konto organu podatkowego, a to przedłuży czas, w którym wpłacana kwota zostanie uznana na rachunku organu podatkowego. Treść art. 60 Ordynacji podatkowej nie została zakwestionowana przez NBP, ZBP i KIR,
- doprecyzowania terminu dokonania zapłaty podatku kartą płatniczą; uwaga nie może zostać uwzględniona. Przepis art. 61a Ordynacji podatkowej przewiduje dalszą liberalizację form zapłaty podatków stanowiących dochody j.s.t. Podatnik ma możliwość wyboru formy zapłaty podatku i rodzaju karty płatniczej. Z tytułu liberalizacji form

zapłaty podatków budżety j.s.t. nie powinny ponosić negatywnych konsekwencji,

- zawieszenia biegu terminu przedawnienia na okres zabezpieczenia dobrowolnego i egzekucyjnego – może prowadzić do uszczerbku obowiązku szybkiego załatwienia sprawy podatkowej – uwaga niezasadna; organy podatkowe, zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 125 Ordynacji podatkowej, zobowiązane są działać w sprawie wnikliwie i szybko posługując się możliwie najprostszymi środkami prowadzącymi do jej załatwienia. Zmiany w art. 70, znosząc ryzyko przedawnienia zobowiązań podatkowych, będą umożliwiały w większym niż dotychczas zakresie przyjmowanie zabezpieczenia zamiast wszczynać postępowanie egzekucyjne,
- zawieszenia biegu terminu przedawnienia w art. 70 § 6 – powinno być skorelowane z brakiem wykonalności decyzji, gdyż w przeciwnym razie będzie zachęcało do stosowania instytucji zabezpieczenia – obawy bezpodstawne; stosowanie przez organy podatkowe instytucji zabezpieczenia „przedwymiarowego” nie opiera się na uznaniu tego organu, lecz spełnieniu przesłanek określonych w art. 33 Ordynacji podatkowej,
- użytego w art. 116 § 2 zwrotu „termin płatności” – ze względu na jego wieloznaczność może rodzić problemy; uwaga niezasadna – zagadnienie terminu płatności reguluje szczegółowo rozdział 4 działu III ustawy – Ordynacja podatkowa, a zatem problemy związane z interpretacją tego pojęcia nie powinny występować,
- zawartych w przepisie art. 201a Ordynacji podatkowej przesłanek zawieszenia postępowania, które są niejasne i nieprecyzyjne – przedmiotowy przepis może podważać zasadę zaufania do organów podatkowych, wystarczające są uregulowania art. 199a § 3 Ordynacji podatkowej; przepis ten jest korzystny dla przedsiębiorców, albowiem przyczyni się do ograniczenia szarej strefy. Wyeliminuje z obrotu gospodarczego nieuczciwych przedsiębiorców i zwiększy szansę rozwoju firm prowadzących legalną działalność gospodarczą,

- złożenia zażalenia na postanowienie w sprawie nadania decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności, które powinno wstrzymywać wykonanie decyzji; uwaga niezasadna – wstrzymanie z mocy prawa wykonania decyzji na okres trwania postępowania zażaleniowego w sprawie rygoru natychmiastowej wykonalności w wielu przypadkach mogłoby się łączyć z zamiarem wykorzystania stanu niewykonalności decyzji do wyzbycia się majątku i w konsekwencji nieuiszczeniem podatku,
- przepisów projektowanej ustawy dotyczących wstrzymania wykonania decyzji nieostatecznej, które będą przedmiotem wymiaru około 2012 r.; uwaga niezasadna – stosownie do art. 10 projektu ustawy art. 239a Ordynacji podatkowej będzie miał zastosowanie do wszystkich decyzji „wymiarowych” doręczonych po dniu 1 stycznia 2009 r.,
- wydłużenia terminu do wystawienia tytułu wykonawczego skutkującego przekształceniem się zajęcia zabezpieczającego w zajęcie egzekucyjne, które podyktowane zostało przyczynami niezależnymi od organu egzekucyjnego, które uniemożliwiają w większości przypadków zastosowanie tej instytucji (uzasadnienie w projekcie ustawy). Należy jednak zauważyć, że wydłużenie tego terminu umożliwi przedsiębiorcy dobrowolne wykonanie obowiązku, który staje się wykonalny z chwilą doręczenia decyzji ostatecznej, w okresie dłuższym niż 14 dni. Przedsiębiorca będzie miał również możliwość dokonania dobrowolnej zapłaty wymagalnych zobowiązań podatkowych ze środków zgromadzonych na tzw. rachunku depozytowym organu egzekucyjnego, na wyraźny jego wniosek, co zapobiegnie wszczęciu egzekucji tych należności i powstaniu kosztów egzekucyjnych obciążających tego przedsiębiorcę.

Jeżeli w toku postępowania zabezpieczającego dokonane będzie zajęcie wierzytelności z rachunku bankowego, przedsiębiorca może skorzystać z obecnie obowiązującego przepisu art. 166a § 2 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, tj. dokonywać wypłaty z zajętego rachunku bankowego, za zgodą organu egzekucyjnego, na pokrycie wydatków dla wykonywania działalności gospodarczej.

- zarzut wprowadzenia zasady dowolnego przedłużania terminu zabezpieczenia w czasie i ilości nie zasługuje na uwzględnienie, albowiem w dotychczasowym stanie prawnym możliwe jest przedłużenie terminu do zgłoszenia wniosku o wszczęcie postępowania egzekucyjnego, określonego w art. 159 § 1 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, na czas nieokreślony (wyrok WSA w Warszawie z dnia 30.01.2006 r. sygn. akt 3271/05). Ograniczenie w czasie trwania zabezpieczenia dotyczy obecnie zabezpieczenia obowiązku o charakterze niepieniężnym. Z obowiązujących obecnie przepisów nie wynika jednoznacznie, że termin zabezpieczenia należności pieniężnych może być przedłużony jednokrotnie.

Krajowa Rada Doradców Podatkowych oraz Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych Lewiatan zgłosiły ponadto propozycje zmian innych przepisów ustawy – Ordynacja podatkowa i ustawy o kontroli skarbowej nieobjęte projektem ustawy. Propozycje te zostaną przeanalizowane w przyszłych pracach legislacyjnych.

Związek Banków Polskich zgłosił następujące uwagi:

- art. 112 § 1 Ordynacji podatkowej posługuje się pojęciem „Zorganizowanej części przedsiębiorstwa”, jednocześnie go nie definiując; konieczność zdefiniowania tego pojęcia w przepisach Ordynacji podatkowej. Definicję zorganizowanej części przedsiębiorstwa zawierają przepisy ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych (art. 5a pkt 4) oraz podatku dochodowym od osób prawnych (art. 4a pkt 4). Wobec powyższego niezasadne jest powielanie powyższych regulacji w ustawie – Ordynacja podatkowa,
- art. 114a § 1a Ordynacji podatkowej nie zawiera definicji „powiązań o charakterze majątkowym”; konieczność zdefiniowania tego pojęcia w przepisach Ordynacji podatkowej. Zdefiniowanie tego pojęcia w ustawie nie jest możliwe z uwagi na mnogość stanów faktycznych odnoszących się do praw majątkowych. Uwaga nie może być uwzględniona,

- Art. 159 § 1a Ordynacji podatkowej – propozycja doprecyzowania przepisu poprzez wskazanie, że podatnik (strona postępowania) powinien poinformować organ podatkowy o skorzystaniu z prawa do odmowy zgody na przesłuchanie i związanej z tym możliwości niestawienia się na wezwanie. Uwaga niezasadna, niecelowe jest nakładanie na stronę postępowania dodatkowych obowiązków informacyjnych. Przepis ten jest adresowany do strony postępowania i usuwa ryzyko zbiegu wezwania do osobistego stawiennictwa strony w celu złożenia zeznań lub wyjaśnień (pod rygorem nałożenia kary porządkowej) z prawem strony do odmowy składania zeznań wynikającego z art. 199. Strona może skorzystać z prawa odmowy składania zeznań, nie stawiając się na wezwanie,
- art. 239b § 1 pkt 3 Ordynacji podatkowej – wątpliwości budzi sformułowanie dotyczące „znacznej wartości” majątku; propozycja skorelowania tego z wysokością zobowiązania podatkowego wynikającego z decyzji. Niebezpieczeństwo swobodnego dokonywania wykładni przez organy podatkowe tego pojęcia. Uwaga niezasadna. Organ podatkowy stosownie do zasady legalizmu wyrażonej w art. 120 Ordynacji podatkowej działają na podstawie przepisów prawa. Przy dokonaniu oceny wartości majątku strony w każdym przypadku dokonają jego analizy, kierując się m. in. doświadczeniem życiowym. Oznacza to, że kwestionowany przepis nie pozostawia organom podatkowym swobody przy wyznaczaniu ram kwotowych majątku o znacznej wartości,
- art. 239f Ordynacji podatkowej – niezasadne jest wstrzymanie wykonania decyzji dopiero po przyjęciu zabezpieczenia przez organ podatkowy lub prawomocnym wpisie hipoteki przymusowej lub zastawu skarbowego. Wstrzymanie wykonania decyzji powinno nastąpić na wniosek strony po wniesieniu skargi do sądu administracyjnego. Uwaga nie zasługuje na uwzględnienie. W wielu przypadkach wstrzymanie wykonania decyzji mogłoby się łączyć się z zamiarem wykorzystania stanu niewykonalności decyzji do wyzbycia się majątku i w konsekwencji nieuiszczeniem podatku,

- art. 282b § 5 Ordynacji podatkowej – uwaga uwzględniona.

Ponadto Związek Banków Polskich zgłosił dodatkowe uwagi do ustawy

- Ordynacja podatkowa niezwiązane bezpośrednio z przedmiotowym projektem: uchylenie art. 26a § 2, dodanie art. 75a (w zakresie nadpłaty), art. 160a (uwierzytelnienie dokumentów) oraz podpisywania informacji IFT-3, IFT-1, PIT-8C oraz PIT-11 automatycznym odznacznikiem podpisu (faksymile) wykraczają poza zakres głównych zmian przewidzianych w przedmiotowym projekcie ustawy. Propozycje te zostaną przeanalizowane w przyszłych pracach legislacyjnych.

Konfederacja Pracodawców Polskich zgłosiła następujące uwagi:

- rozważenie możliwości stosowania zamiast przepisów działu IV Ordynacji podatkowej Kodeksu postępowania administracyjnego; ze względu na specyfikę postępowania podatkowego stosowanie przepisów Kpa w wielu obszarach nie jest możliwe – propozycja nie zasługuje na uwzględnienie,
- art. 39 § 1 Ordynacji podatkowej swoim znaczeniem odpowiada normie art. 913 Kodeksu postępowania cywilnego; rodzi się zatem wątpliwość, czy istnieje potrzeba tworzenia odmiennej regulacji w tym zakresie. Przepisy prawa podatkowego, do których należy zaliczyć również przepisy – Ordynacji podatkowej, stanowią autonomiczną gałąź prawa. Wobec powyższego niezasadne jest „korzystanie” z instytucji prawa cywilnego w procedurach podatkowych. Uwaga nieuwzględniona,
- art. 60 ustawy Ordynacji podatkowej – nie ma racjonalnego uzasadnienia dla obciążania zobowiązanego zdarzeniami, na który dany podmiot nie ma żadnego wpływu (przelewy międzybankowe). Przepis ten usuwa wątpliwości interpretacyjne związane z zapłatą podatku za granicą za pośrednictwem banku lub instytucji kredytowej, niemających siedziby lub oddziału w Rzeczypospolitej Polskiej. W tym przypadku występuje pośrednictwo tzw. banku korespondenta między bankiem zagranicznym, w którym podatnik składa polecenie przelewu, a bankiem, w którym założono konto organu podatkowego, co może przedłużać czas, w którym wpłacana kwota zostanie uznana na rachunku organu

podatkowego. Zaznaczyć przy tym należy, że w tym przypadku nie ma możliwości zastosowania wobec banku zagranicznego przepisu art. 112a Prawa bankowego, który stanowi o odpowiedzialności banku w postaci odsetek za zwłokę za przedłużającą się (powyżej 5 dni roboczych) realizację operacji bankowej dotyczącej należności podatkowych. Podatnik powinien w swoich działaniach uwzględnić czas na dokonanie przelewu,

- w art. 81b Ordynacji podatkowej należy uchylić § 3, który uniemożliwia skorygowanie deklaracji w podatku od towarów i usług. Propozycja nieobjęta projektem ustawy,
- w art. 114a § 1a Ordynacji podatkowej nie wyjaśniono pojęć „powiązań rodzinnych” i „powiązań kapitałowych”. W art. 25 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176, z późn. zm.) oraz art. 11 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2000 r. Nr 54, poz. 654, z późn. zm.) opisane są powiązania rodzinne i powiązania kapitałowe. Wobec powyższego niezasadne jest powielanie powyższych regulacji w ustawie – Ordynacja podatkowa,
- art. 115 Ordynacji podatkowej powinien dotyczyć zobowiązań wyrażanych w liczbie mnogiej, a nie pojedynczej. Uwaga niezasadna – projektowany przepis dotyczy zobowiązań podatkowych, a nie zobowiązania podatkowego,
- art. 201a Ordynacji podatkowej – zakwestionowano celowość wprowadzenia tego przepisu; przepis ten jest korzystny dla przedsiębiorców, albowiem przyczyni się do ograniczenia szarej strefy i zwiększy szansę rozwoju firm prowadzących legalną działalność gospodarczą – uwaga nieuwzględniona,
- przepisy rozdziału 16a „Wykonanie decyzji” nie zawierają żadnych racjonalnych przepisów, które są określone w znanych i stosowanych przepisach dotyczących procedury cywilnej, administracyjnej czy sądowno-administracyjnej. Przepisy prawa podatkowego, do których należy zaliczyć również przepisy Ordynacji podatkowej stanowią

autonomiczną gałąź prawa. Wobec powyższego niezasadne jest „korzystanie” z instytucji prawa cywilnego w procedurach podatkowych.

Ponadto Konfederacja Pracodawców Polskich zgłosiła uwagi do art. 239b §1, art. 282b Ordynacji podatkowej, które zostały uwzględnione.

3. Zakres oceny skutków regulacji

Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Z uwagi na fakt, że projektowana ustawa dotyczy materii ogólnego prawa podatkowego i zagadnień postępowania podatkowego, uchwalenie ustawy zasadniczo nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Skutki finansowe polegające na zwiększeniu wydatków lub zmniejszeniu dochodów mogą wystąpić na skutek wprowadzenia nowych zasad wstrzymywania wykonania decyzji. Będą związane z:

- 1) przesunięciem w czasie momentu, w którym dopuszczalne będzie wszczęcie postępowania egzekucyjnego,
- 2) obciążeniem organów podatkowych dodatkowymi obowiązkami związanymi z badaniem przesłanek, w których decyzji może być nadany rygor natychmiastowej wykonalności.

Wprowadzenie nowych zasad wstrzymywania wykonania decyzji przyczyni się jednak do zmniejszenia się ilości nadpłat i ich oprocentowania wypłacanego z budżetu w związku z uchyceniem decyzji podatkowej, wykonanej uprzednio w trybie egzekucji administracyjnej.

Skutki finansowe mogą także wystąpić w związku ze zwolnieniem nabywcy składników majątku związanego z prowadzoną działalnością gospodarczą z solidarnej odpowiedzialności z podatnikiem za zaległości podatkowe – uchylenie art. 112 § 1 pkt 3 Ordynacji podatkowej.

Nie jest jednak możliwe oszacowanie skutków budżetowych w ww. zakresie.

Natomiast zwiększenie dochodów budżetowych nastąpi na skutek wprowadzenia opłat za informacje wydawane przez organy podatkowe, na wnioski komorników sądowych, w związku z toczącym się postępowaniem egzekucyjnym lub zabezpieczającym. Zakładając, że w ciągu roku zostanie złożonych przez komorników około 1.000.000 wniosków (do urzędów skarbowych w 2006 r. wpłynęło ok. 500.000 wniosków, w 2007 r. ok. 760.000 wniosków) i przyjmując opłatę za udzielenie informacji na poziomie około 40 zł (opłaty pobierane przez ZUS kształtują się na poziomie ok. 33 zł), wpływy budżetowe z tego tytułu szacuje się na poziomie około 40 000 000 zł.

Ponadto przyjęte rozwiązania będą skutkować spadkiem efektywności egzekucji administracyjnej, a tym samym spadkiem dochodów budżetowych. Należy zauważyć, że zabezpieczenie rzeczowe na majątku podatnika – z uwagi na czas trwania postępowania podatkowego pierwszej i drugiej instancji, jak również postępowania sądownoadministracyjnego – spowoduje „przesunięcie w czasie” postępowania egzekucyjnego. Wartość nieruchomości i ruchomości z biegiem czasu ulega obniżeniu. Zatem w postępowaniu egzekucyjnym kwoty uzyskane ze sprzedaży rzeczy będą niższe niż ich wartość szacunkowa. Wobec powyższego w tego typu przypadkach nastąpi obniżenie efektywności egzekucji administracyjnej.

Wpływ regulacji na rynek pracy – przedmiotowy projekt nie wywiera wpływu na rynek pracy.

Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw – przedmiotowy projekt zawiera uregulowania, ukierunkowane na rozwój przedsiębiorczości, poprawiające warunki prowadzenia działalności gospodarczej i zwiększające konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki. Zmiany w zakresie wykonywania decyzji podatkowej oraz wprowadzenie instytucji zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli podatkowej mają na celu ułatwienie wykonywania działalności gospodarczej m. in. poprzez zwiększenie pewności przedsiębiorcy, że podejmowane przez niego

działania są zgodne z prawem, co może równocześnie przyczynić się do zwiększenia wzrostu gospodarczego.

Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny – przedmiotowy projekt nie wywiera wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

Wstępna ocena zgodności z prawem Unii Europejskiej – przedmiotowy projekt nie pozostaje w sprzeczności z prawem Unii Europejskiej.

URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU

Mikołaj Dowgielewicz

Min. MD/1584/08/DP/ak

Warszawa, dn. 14 lipca 2008 r.

d/s

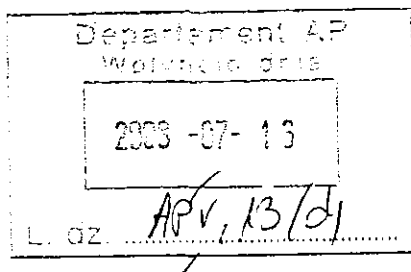
Pan
Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy - Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw, wyrażona na podstawie art. 9 pkt 3 w związku z art. 2 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2a ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494, z późn. zm.) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej Mikołaja Dowgielewicza

Szanowny Panie Ministrze,

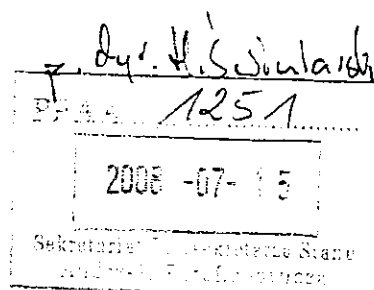
W związku z przedłożonym projektem ustawy o zmianie ustawy - Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw (pismo nr RM-10-114-08) pozwalam sobie wyrazić następującą opinię.

Projekt ustawy w zasadniczej części nie jest objęty prawem Unii Europejskiej. W zakresie udzielania gwarancji bankowych i ubezpieczeniowych (art. 33e) jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Do wiadomości:
Pan Andrzej Parafianowicz
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Finansów

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾**

z dnia

**w sprawie wzoru oświadczenia o nieruchomościach oraz prawach majątkowych,
które mogą być przedmiotem hipoteki przymusowej i rzeczach ruchomych oraz
zbywalnych prawach majątkowych, które mogą być przedmiotem zastawu
skarbowego**

Na podstawie art. 39 § 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Określa się wzór formularza oświadczenia o nieruchomościach oraz prawach majątkowych, które mogą być przedmiotem hipoteki przymusowej i rzeczach ruchomych oraz zbywalnych prawach majątkowych, które mogą być przedmiotem zastawu skarbowego, stanowiący załącznik do rozporządzenia.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2009 r.³⁾

Minister Finansów

---

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 216, poz. 1592).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 85, poz. 727, Nr 86, poz. 732 i Nr 143, poz. 1199, z 2006 r. Nr 66, poz. 470, Nr 104, poz. 708, Nr 143, poz. 1031, Nr 217, poz. 1590 i Nr 225, poz. 1635 oraz z 2007 r. Nr 112, poz. 769, Nr 120, poz. 818, Nr 192, poz. 1378 i Nr 225, poz. 1671.

³⁾ Zakres spraw określonych niniejszym rozporządzeniem był uregulowany w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 22 sierpnia 2005 r. w sprawie wzoru oświadczenia o nieruchomościach i prawach majątkowych mogących być przedmiotem hipoteki przymusowej (Dz. U. 165, poz. 1372) oraz rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 25 sierpnia 2005 r. w sprawie wzoru oświadczenia w sprawie wzoru oświadczenia o rzeczach ruchomych oraz zbywalnych prawach majątkowych, które mogą być przedmiotem zastawu skarbowego (Dz. U. 166, poz. 1390).

1. Numer Identyfikacji Podatkowej strony postępowania (kontrolowanego)	2. Nr dokumentu	3. Status
--	-----------------	-----------

ORD-HZ

OŚWIADCZENIE O NIERUCHOMOŚCIACH I PRAWACH MAJĄTKOWYCH, KTÓRE MOGĄ BYĆ PRZEDMIOTEM HIPOTEKI PRZYMUSOWEJ I RZECZACH RUCHOMYCH ORAZ ZBYWALNYCH PRAWACH MAJĄTKOWYCH, KTÓRE MOGĄ BYĆ PRZEDMIOTEM ZASTAWU SKARBOWEGO

Podstawa prawna: Art.39 §1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2005 r. Nr 8, poz.60, z późn. zm.).

Składający: Strona postępowania (kontrolowany).

Miejsce składania: Organ podatkowy prowadzący postępowanie podatkowe lub kontrolę podatkową.

A. MIEJSCE I CEL SKŁADANIA OŚWIADCZENIA

4. Organ podatkowy, prowadzący postępowanie (kontrolę podatkową)

5. Cel złożenia formularza (zaznaczyć właściwy kwadrat):

 1. złożenie oświadczenia   2. korekta oświadczenia ¹⁾

B. DANE STRONY POSTĘPOWANIA (KONTROLOWANEGO)

* - dotyczy składającego niebędącego osobą fizyczną

**- dotyczy składającego będącego osobą fizyczną

B.1. DANE IDENTYFIKACYJNE

6. Rodzaj składającego (zaznaczyć właściwy kwadrat):

 1. składający niebędący osobą fizyczną   2. osoba fizyczna

7. Nazwa pełna * / Nazwisko, pierwsze imię, data urodzenia **

B.2. ADRES SIEDZIBY * / ADRES ZAMIESZKANIA**

8. Kraj	9. Województwo	10. Powiat	
11. Gmina	12. Ulica	13. Nr domu	14. Nr lokalu
15. Miejscowość	16. Kod pocztowy	17. Poczta	

C. DANE DOTYCZĄCE NIERUCHOMOŚCI I PRAW MAJĄTKOWYCH, KTÓRE MOGĄ BYĆ PRZEDMIOTEM HIPOTEKI PRZYMUSOWEJ

C.1. INFORMACJA O NIERUCHOMOŚCIACH

18. Miejsce położenia nieruchomości	19. Powierzchnia	
Stan prawny (zaznaczyć właściwy kwadrat):		
20. ☐ własność składającego oświadczenie	21. ☐ część ułamkowa nieruchomości	22. Udział składającego , %
23. ☐ współwłasność łączna składającego i jego małżonka	24. ☐ współwłasność łączna wspólników spółki cywilnej	
25. ☐ część ułamkowa nieruchomości stanowiąca udział wspólników spółki cywilnej	26. Udział składającego , %	
27. Obciążenia	28. Szacunkowa wartość	
29. Numer księgi wieczystej lub numer zbioru dokumentów	30. Oznaczenie właściwego sądu do prowadzenia księgi wieczystej lub sądu, w którym znajduje się zbiór dokumentów	

31. Miejsce położenia nieruchomości	32. Powierzchnia	
Stan prawny (zaznaczyć właściwy kwadrat):		
33. ☐ własność składającego oświadczenie	34. ☐ część ułamkowa nieruchomości	35. Udział składającego , %
36. ☐ współwłasność łączna składającego i jego małżonka	37. ☐ współwłasność łączna wspólników spółki cywilnej	
38. ☐ część ułamkowa nieruchomości stanowiąca udział wspólników spółki cywilnej	39. Udział składającego , %	
40. Obciążenia	41. Szacunkowa wartość	
42. Numer księgi wieczystej lub numer zbioru dokumentów	43. Oznaczenie właściwego sądu do prowadzenia księgi wieczystej lub sądu, w którym znajduje się zbiór dokumentów	

1) Zgodnie z art.81 ustawy – Ordynacja podatkowa, podmiot obowiązany do sporządzenia i przekazania oświadczenia może skorygować złożone oświadczenie poprzez złożenie oświadczenia korygującego wraz z dołączonym pisemnym uzasadnieniem przyczyn korekty.

3	44. Miejsce położenia nieruchomości		45. Powierzchnia	
	Stan prawny (zaznaczyć właściwy kwadrat):			
	46. ☐ własność składającego oświadczenie		47. ☐ część ulamkowa nieruchomości	
	49. ☐ współwłasność łączna składającego i jego małżonka		50. ☐ współwłasność łączna współników spółki cywilnej	
	51. ☐ część ulamkowa nieruchomości stanowiąca udział współników spółki cywilnej		52. Udział składającego	
			%	
53. Obciążenia			54. Szacunkowa wartość	
55. Numer księgi wieczystej lub numer zbioru dokumentów		56. Oznaczenie właściwego sądu do prowadzenia księgi wieczystej lub sądu, w którym znajduje się zbiór dokumentów		

C.2. INFORMACJA O PRAWACH MAJĄTKOWYCH, KTÓRE MOGĄ BYĆ PRZEDMIOTEM HIPOTEKI PRZYMUSOWEJ

1	57. Miejsce położenia nieruchomości, w stosunku do której przysługuje prawo majątkowe (rzeczowe)			
	58. Stan prawny (zaznaczyć właściwy kwadrat):			
	☐ 1. użytkowanie wieczyste		☐ 2. spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego	
	☐ 3. spółdzielcze prawo do lokalu użytkowego		☐ 4. prawo do domu jednorodzinnego w spółdzielni mieszkaniowej	
		☐ 5. wierzytelność zabezpieczona hipoteką		
59. Obciążenia				
60. Numer księgi wieczystej lub numer zbioru dokumentów		61. Oznaczenie właściwego sądu do prowadzenia księgi wieczystej lub sądu, w którym znajduje się zbiór dokumentów		

2	62. Miejsce położenia nieruchomości, w stosunku do której przysługuje prawo majątkowe (rzeczowe)			
	63. Stan prawny (zaznaczyć właściwy kwadrat):			
	☐ 1. użytkowanie wieczyste		☐ 2. spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego	
	☐ 3. spółdzielcze prawo do lokalu użytkowego		☐ 4. prawo do domu jednorodzinnego w spółdzielni mieszkaniowej	
		☐ 5. wierzytelność zabezpieczona hipoteką		
64. Obciążenia				
65. Numer księgi wieczystej lub numer zbioru dokumentów		66. Oznaczenie właściwego sądu do prowadzenia księgi wieczystej lub sądu, w którym znajduje się zbiór dokumentów		

3	67. Miejsce położenia nieruchomości, w stosunku do której przysługuje prawo majątkowe (rzeczowe)			
	68. Stan prawny (zaznaczyć właściwy kwadrat):			
	☐ 1. użytkowanie wieczyste		☐ 2. spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego	
	☐ 3. spółdzielcze prawo do lokalu użytkowego		☐ 4. prawo do domu jednorodzinnego w spółdzielni mieszkaniowej	
		☐ 5. wierzytelność zabezpieczona hipoteką		
69. Obciążenia				
70. Numer księgi wieczystej lub numer zbioru dokumentów		71. Oznaczenie właściwego sądu do prowadzenia księgi wieczystej lub sądu, w którym znajduje się zbiór dokumentów		

D. DANE DOTYCZĄCE RZECZY RUCHOMYCH ORAZ ZBYWALNYCH PRAW MAJĄTKOWYCH, KTÓRE MOGĄ BYĆ PRZEDMIOTEM ZASTAWU SKARBOWEGO ²⁾

D.1. INFORMACJA O RZECZACH RUCHOMYCH

1	72. Rodzaj rzeczy ruchomych	
	73. Stan prawny (zaznaczyć właściwy kwadrat):	
	☐ 1. własność składającego oświadczenie	
	☐ 2. współwłasność łączna składającego i jego małżonka	
74. Obciążenia		75. Szacunkowa wartość
76. Dane identyfikacyjne ³⁾		

2	77. Rodzaj rzeczy ruchomych	
	78. Stan prawny (zaznaczyć właściwy kwadrat): ☐ 1. własność składającego oświadczenie ☐ 2. współwłasność łączna składającego i jego małżonka	
	79. Obciążenia	80. Szacunkowa wartość
81. Dane identyfikacyjne ³⁾		
3	82. Rodzaj rzeczy ruchomych	
	83. Stan prawny (zaznaczyć właściwy kwadrat): ☐ 1. własność składającego oświadczenie ☐ 2. współwłasność łączna składającego i jego małżonka	
	84. Obciążenia	85. Szacunkowa wartość
86. Dane identyfikacyjne ³⁾		
4	87. Rodzaj rzeczy ruchomych	
	88. Stan prawny (zaznaczyć właściwy kwadrat): ☐ 1. własność składającego oświadczenie ☐ 2. współwłasność łączna składającego i jego małżonka	
	89. Obciążenia	90. Szacunkowa wartość
91. Dane identyfikacyjne ³⁾		

D.2. INFORMACJA O ZBYWALNYCH PRAWACH MAJĄTKOWYCH, KTÓRE MOGĄ BYĆ PRZEDMIOTEM ZASTAWU SKARBOWEGO

1	92. Rodzaj prawa majątkowego	
	93. Stan prawny (zaznaczyć właściwy kwadrat): ☐ 1. własność składającego oświadczenie ☐ 2. współwłasność łączna składającego i jego małżonka	
	94. Obciążenia	
	95. Szacunkowa wartość	96. Oznaczenie właściwego rejestru, w którym zostało ujawnione prawo
2	97. Rodzaj prawa majątkowego	
	98. Stan prawny (zaznaczyć właściwy kwadrat): ☐ 1. własność składającego oświadczenie ☐ 2. współwłasność łączna składającego i jego małżonka	
	99. Obciążenia	
	100. Szacunkowa wartość	101. Oznaczenie właściwego rejestru, w którym zostało ujawnione prawo

E. OŚWIADCZENIE I PODPIS STRONY POSTĘPOWANIA (KONTROLOWANEGO)

Osobie wezwanej do złożenia oświadczenia o nieruchomościach oraz prawach majątkowych, które mogą być przedmiotem hipoteki przymusowej i rzeczach ruchomych oraz zbywalnych prawach majątkowych, które mogą być przedmiotem zastawu skarbowego przysługuje prawo do odmowy złożenia tego oświadczenia (art. 39 § 2 ustawy – Ordynacja podatkowa).

Zgodnie z art. 233 § 1 Kodeksu karnego, kto składając zeznanie mające służyć za dowód w postępowaniu sądowym lub innym postępowaniu prowadzonym na podstawie ustawy, zeznaje nieprawdę lub zataja prawdę podlega karze pozbawienia wolności do lat 3. Odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania nie podlega niepodanie szacunkowej wartości rzeczy lub praw majątkowych albo podanie wartości nieodpowiadającym rzeczywistej wartości ujawnionych rzeczy lub praw (art. 39 § 3 ustawy – Ordynacja podatkowa).

102. Imię	103. Nazwisko
104. Data wypełnienia oświadczenia (dzień - miesiąc - rok)	105. Podpis

2) Nie podaje się informacji o rzeczach ruchomych oraz zbywalnych prawach majątkowych, których szacunkowa wartość jest niższa od kwoty określonej w art. 41 § 1 ustawy - Ordynacja podatkowa.

3) Np. w odniesieniu do pojazdów – marka, rocznik, numer rejestracyjny, numer silnika, numer nadwozia.

Uzasadnienie

Projekt rozporządzenia został opracowany w związku z wejściem w życie z dniem 1 stycznia 2009 r. ustawy z dnia ..... o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr..... poz. ....). Ustawą tą zmieniony został art. 39 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.), zgodnie z którym w toku postępowania podatkowego lub kontroli podatkowej, jeżeli zachodzi uzasadniona obawa niewykonania zobowiązania podatkowego, organ podatkowy wzywa stronę postępowania lub kontrolowanego do złożenia oświadczenia o:

- 1) nieruchomościach oraz prawach majątkowych, które mogą być przedmiotem hipoteki przymusowej,
- 2) rzeczach ruchomych oraz zbywalnych prawach majątkowych, które mogą być przedmiotem zastawu skarbowego.

W celu ułatwienia składania powyższego oświadczenia minister właściwy do spraw finansów publicznych został zobligowany na podstawie art. 39 § 5 ustawy – Ordynacja podatkowa do określenia, w drodze rozporządzenia, wzoru formularza tej informacji, uwzględniając:

- 1) dane identyfikujące osobę składającą informację,
- 2) rodzaj, miejsce położenia i powierzchnię nieruchomości, rodzaj prawa majątkowego, które może być przedmiotem hipoteki przymusowej, miejsce położenia rzeczy, w stosunku do której przysługuje prawo majątkowe, numer księgi wieczystej lub zbioru dokumentów i oznaczenie sądu właściwego do prowadzenia księgi wieczystej lub zbioru dokumentów, stan prawny nieruchomości wraz z ewentualnymi obciążeniami oraz szacunkową wartość nieruchomości lub praw,
- 3) rodzaj rzeczy ruchomych oraz zbywalnych praw majątkowych, które mogą być przedmiotem zastawu skarbowego, dane identyfikujące te rzeczy lub prawa, ich stan prawny wraz z ewentualnymi obciążeniami oraz szacunkową wartość rzeczy ruchomych lub praw.

Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie ww. upoważnienia. W załączniku do rozporządzenia został określony wzór formularza oświadczenia o nieruchomościach oraz prawach majątkowych, które mogą być przedmiotem hipoteki przymusowej i rzeczach ruchomych oraz zbywalnych prawach majątkowych, które mogą być przedmiotem zastawu skarbowego (ORD-HZ).

Ocena skutków regulacji – rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie wzoru oświadczenia o nieruchomościach oraz prawach majątkowych, które mogą być przedmiotem hipoteki przymusowej i rzeczach ruchomych oraz zbywalnych prawach majątkowych, które mogą być przedmiotem zastawu skarbowego

I. Cel wprowadzenia rozporządzenia

Projektowane rozporządzenie określa wzór formularza oświadczenia o nieruchomościach oraz prawach majątkowych, które mogą być przedmiotem hipoteki przymusowej i rzeczach ruchomych oraz zbywalnych prawach majątkowych, które mogą być przedmiotem zastawu skarbowego (ORD-HZ).

II. Podmioty, na które oddziałuje rozporządzenie

Przepisy rozporządzenia dotyczą strony postępowania lub kontrolowanego jeżeli w toku postępowania podatkowego lub kontroli podatkowej zachodzi uzasadniona obawa niewykonania zobowiązania podatkowego.

III. Konsultacje społeczne

W celu przeprowadzenia konsultacji społecznych tekst projektu rozporządzenia zostanie przesłany do Krajowej Rady Doradców Podatkowych.

Ponadto tekst projektu rozporządzenia zostanie zamieszczony na stronie BIP, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbgingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414).

IV. Zakres oceny skutków regulacji

- 1) Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego – wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje zwiększenia wydatków lub zmniejszenia dochodów podmiotów sektora finansów publicznych.
- 2) Wpływ regulacji na rynek pracy – przedmiotowe rozporządzenie nie wywiera wpływu na rynek pracy.
- 3) Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw – przedmiotowe rozporządzenie nie wywiera wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.
- 4) Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny – przedmiotowe rozporządzenie nie wywiera wpływu na sytuację i rozwój regionów.

V. Wstępna ocena zgodności z prawem Unii Europejskiej

Materia regulowana przedmiotowym rozporządzeniem nie jest objęta zakresem prawa Unii Europejskiej.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾**

z dnia

w sprawie wzoru zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli podatkowej

Na podstawie art. 282b § 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Określa się wzór zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli podatkowej, stanowiący załącznik do rozporządzenia.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2009 r.

Minister Finansów

---

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 216, poz. 1592).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 85, poz. 727, Nr 86, poz. 732 i Nr 143, poz. 1199, z 2006 r. Nr 66, poz. 470, Nr 104, poz. 708, Nr 143, poz. 1031, Nr 217, poz. 1590 i Nr 225, poz. 1635 oraz z 2007 r. Nr 112, poz. 769, Nr 120, poz. 818, Nr 192, poz. 1378 i Nr 225, poz. 1671.

Uzasadnienie

Projekt rozporządzenia został opracowany w związku z wejściem w życie z dniem 1 stycznia 2009 r. ustawy z dnia..... o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr ..... poz. ....). Ustawą tą został dodany art. 282b ustawy - Ordynacja podatkowa, którym wprowadzono instytucję zawiadomienia o zamiarze przeprowadzenia kontroli podatkowej. Kontrolę wszczyna się nie wcześniej niż po upływie 7 dni i nie później niż przed upływem 30 dni od dnia doręczenia zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli. Jeżeli kontrola nie zostanie wszczęta w terminie 30 dni od dnia doręczenia zawiadomienia wszczęcie kontroli wymaga ponownego zawiadomienia. Wszczęcie kontroli przed upływem 7 dni od dnia doręczenia zawiadomienia wymaga zgody kontrolowanego.

Zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli podatkowej zawiera:

- 1) oznaczenie organu,
- 2) datę i miejsce wystawienia,
- 3) oznaczenie kontrolowanego,
- 4) wskazanie zakresu kontroli,
- 5) pouczenie o prawie złożenia korekty deklaracji,
- 6) podpis osoby upoważnionej do zawiadomienia.

Zgodnie z art. 282b § 5 ustawy – Ordynacja podatkowa minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór zawiadomienia o zamiarze przeprowadzenia kontroli podatkowej, uwzględniając elementy zawiadomienia określone w § 4 oraz możliwość wyrażenia zgody na wszczęcie kontroli przed upływem 7 dni od dnia zawiadomienia.

Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie ww. upoważnienia. W załączniku do rozporządzenia został określony wzór zawiadomienia o zamiarze przeprowadzenia kontroli podatkowej (ZAW-K).

Ocena skutków regulacji – rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie wzoru zawiadomienia o zamiarze przeprowadzenia kontroli podatkowej

I. Cel wprowadzenia rozporządzenia

Projektowane rozporządzenie określa wzór zawiadomienia o zamiarze przeprowadzenia kontroli podatkowej (ZAW-K).

II. Podmioty, na które oddziałuje rozporządzenie

Przepisy rozporządzenia kontrolowanego, którego organ podatkowy zawiadamia o zamiarze przeprowadzenia kontroli podatkowej.

III. Konsultacje społeczne

W celu przeprowadzenia konsultacji społecznych tekst projektu rozporządzenia zostanie przesłany do Krajowej Rady Doradców Podatkowych.

Ponadto tekst projektu rozporządzenia zostanie zamieszczony na stronie BIP, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414).

IV. Zakres oceny skutków regulacji

- 1) Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego – wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje zwiększenia wydatków lub zmniejszenia dochodów podmiotów sektora finansów publicznych.
- 2) Wpływ regulacji na rynek pracy – przedmiotowe rozporządzenie nie wywiera wpływu na rynek pracy.
- 3) Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw – przedmiotowe rozporządzenie nie wywiera wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.
- 4) Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny – przedmiotowe rozporządzenie nie wywiera wpływu na sytuację i rozwój regionów.

V. Wstępna ocena zgodności z prawem Unii Europejskiej

Materia regulowana przedmiotowym rozporządzeniem nie jest objęta zakresem prawa Unii Europejskiej.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾**

z dnia

w sprawie wysokości opłaty pobieranej przez organy podatkowe za udostępnienie informacji komornikom sądowym oraz trybu jej pobierania

Na podstawie art. 299 § 7 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Organ podatkowy pobiera opłatę za udostępnienie komornikom sądowym informacji, o których mowa w art. 299 § 3 pkt 8 i art. 299 § 4 pkt 2 ustawy - Ordynacja podatkowa, zwaną dalej „opłatą”.

2. Opłatę ustala się w kwocie:

- a) ..... zł – za udostępnienie informacji w formie pisemnej,
- b) ..... zł – za udostępnienie informacji w formie innej niż pisemna – pod warunkiem, że komornik sądowy w swoim pisemnym wniosku wyraźnie dopuszcza formę inną niż pisemna.

§ 2. 1. Organ podatkowy udostępniający informację kieruje do komornika sądowego wezwaniem o dokonanie opłaty, niezwłocznie po zakończeniu miesiąca, w którym informacja została udostępniona, za zwrotnym potwierdzeniem odbioru wezwania.

2. W przypadku, gdy w okresie miesiąca jednemu komornikowi sądowemu zostały udostępnione dwie lub więcej informacji, w wezwaniu o dokonanie opłaty umieszcza się sumę opłat za wszystkie udostępnione temu komornikowi informacje w tym okresie czasu, z wyszczególnieniem liczby i formy udostępnionych informacji, z podaniem daty ich udostępnienia.

3. Za datę udostępnienia informacji, o której mowa w ust. 2, należy przyjąć datę wysyłki informacji w formie pisemnej lub datę z innego dokumentu (notatki) potwierdzającego fakt udostępnienia informacji w formie innej niż pisemna.

§ 3. Opłaty dokonuje się na rachunek bankowy wskazany przez organ podatkowy w wezwaniu do uiszczenia opłaty, w terminie 14 dni od daty otrzymania wezwania.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2009 r.

Minister Finansów

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 216, poz. 1592).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 85, poz. 727, Nr 86, poz. 732 i Nr 143, poz. 1199, z 2006 r. Nr 66, poz. 470, Nr 104, poz. 708, Nr 143, poz. 1031, Nr 217, poz. 1590 i Nr 225, poz. 1635 oraz z 2007 r. Nr 112, poz. 769, Nr 120, poz. 818, Nr 192, poz. 1378, Nr 225, poz. 1671 oraz z 2008 r. Nr ....., poz. ....

Uzasadnienie

Art. 299 § 7 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.) upoważnia ministra właściwego do spraw finansów publicznych do wydania aktu wykonawczego w przedmiocie wysokości opłaty oraz trybu jej pobierania, z uwzględnieniem ponoszonych przez organy podatkowe kosztów związanych z udostępnianiem informacji, a w szczególności kosztów wyszukania informacji oraz kosztów sporządzenia informacji.

Niniejszy projekt rozporządzenia wykonuje upoważnienie zawarte w tym przepisie. Opłaty będą pobierane przez organy podatkowe za udostępnienie informacji określonych w art. 299 § 3 pkt 8 i w art. 299 § 4 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.). Zgodnie z art. 299 § 3 pkt 8 tej ustawy, organy podatkowe udostępniają komornikom sądowym informacje wynikające z akt spraw podatkowych, z wyłączeniem informacji określonych w art. 182 tej ustawy, w związku z toczącym się postępowaniem egzekucyjnym lub zabezpieczającym (§ 1 projektu rozporządzenia). Z przepisu art. 299 § 4 pkt 2 tej ustawy wynika ponadto, iż w związku z toczącym się postępowaniem egzekucyjnym organy podatkowe mogą udostępniać komornikom informacje o numerach rachunków bankowych posiadanych przez podatników.

Przepis § 1 ust. 2 projektu rozporządzenia przewiduje zróżnicowanie wysokości opłaty za udostępnienie informacji w zależności od tego, czy jest to informacja udostępniona w formie pisemnej czy innej niż pisemna. Oplatę na rzecz organu podatkowego za informacje dotyczące jednego dłużnika (bez względu na ich zakres) określa się w wysokości ..... zł – jeśli jest to informacja pisemna, oraz ..... zł – w przypadku informacji w formie innej niż pisemna, np. telefoniczna. Ustalenie opłaty na takim poziomie uwzględnia obciążenie pracą niezbędną do realizacji wniosku komornika sądowego i koszty materiałowe związane z udostępnieniem informacji.

Przepisy § 2-3 projektu rozporządzenia określają tryb pobierania opłaty od komorników sądowych. W projekcie rozporządzenia przyjęto rozwiązanie, że opłata będzie uiszczana przez komorników na wezwanie, za zwrotnym potwierdzeniem odbioru. W wezwaniu organ podatkowy określi sumy opłat za wszystkie udostępnione danemu komornikowi sądowemu informacje w okresie miesiąca, z wyszczególnieniem liczby i formy udostępnionych informacji (z uwagi na zróżnicowanie kwot w zależności od formy udostępnienia informacji).

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2009 r.

Ocena skutków regulacji – rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie wysokości opłaty pobieranej przez organy podatkowe za udostępnienie informacji komornikom sądowym oraz trybu jej pobierania

I. Cel wprowadzenia rozporządzenia:

Przedmiotowe rozporządzenie ma na celu określenie zasad dotyczących określania wysokości oraz trybu pobierania opłat od komorników sądowych za udostępnione im informacje przez organy podatkowe.

II. Pomioty, na które oddziałuje rozporządzenie:

Niniejsze rozporządzenie dotyczy komorników sądowych oraz organów podatkowych, w związku z obowiązkiem udostępnienia informacji na pisemne żądania komorników sądowych.

III. Konsultacje społeczne

W celu przeprowadzenia konsultacji społecznych tekst projektu rozporządzenia został przesłany do Krajowej Rady Doradców Podatkowych oraz do Krajowej Rady Komorniczej.

Ponadto tekst projektu rozporządzenia został zamieszczony na stronie BIP, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414).

IV. Zakres oceny skutków regulacji

- 1) Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego – wejście w życie rozporządzenia *nie spowoduje* zwiększenia wydatków lub zmniejszenia dochodów podmiotów sektora finansów publicznych.
- 2) Wpływ regulacji na rynek pracy – przedmiotowe rozporządzenie nie wywiera wpływu na rynek pracy.
- 3) Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw – przedmiotowe rozporządzenie nie wywiera wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.
- 4) Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny – przedmiotowe rozporządzenie nie wywiera wpływu na sytuację i rozwój regionów.

V. Wstępna ocena zgodności z prawem Unii Europejskiej

Materia regulowana przedmiotowym rozporządzeniem nie jest objęta zakresem prawa Unii Europejskiej.